

Het islamitische oordeel over stemmen en participatie aan de democratie

Islamitische stemkaart

Democratie

- ☒ Shirk
- ☒ Taaghoet
- ☒ Koefr
- ☒ Haraam

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	1
Voorwoord	2
-1- De betekenis van “democratie” en haar oorsprong	4
-2- De “Tawhied”; de essentie van de islam	5
-3- Wat maakt de democratie tegenstrijdig aan de Tawhied?	7
-4- Erkent de islam dan niet de mening van de meerderheid?	9
-5- Wat houdt het stemmen precies in?	11
Misvattingen	12
-6- “We kiezen slechts het minste van twee kwaden!”	14
-7- “Mijn intentie is geen Shirk maar juist goed!”	16
-8- “We kunnen voordeel behalen uit het stemmen!”	21
-9- “Stemmen is noodzakelijk om het kwaad af te weren!”	23
-10- “De profeet Yoesoef zat ook in een regering!”	28
Wat zeggen geleerden	31
-11- De Fatwah van shaykh Aboe Moehammad al-Maqdisie	32
-12- De Fatwah van shaykh ‘Abdoel-‘Aziez ar-Raadji <h>h</h> ie	35
-13- De Fatwah van shaykh ‘Ali al-Khoedair	37
-14- De Fatwah van shaykh ‘Abdoellaah al-Ghoenaimaan	38
-15- De Fatwah van shaykh Naasir al-Fahd	42
Nawoord	44

Voorwoord

Alle lof is aan Allaah, Heer der werelden, en moge de Vrede en Zegeningen van Allaah zijn over onze profeet Moeḥammad ﷺ¹, en over al van zijn huishouden en zijn metgezellen. Vervolgens dit;

Vanwege het feit dat de verkiezingen naderen en de gebruikelijke discussies omtrent het wel of niet stemmen weer oplaaien, alsmede het feit dat dit een vraagstuk is die bij veel moslims speelt, leek het ons handig om theologisch in te gaan op dit vraagstuk opdat het –met de Wil van Allaah- duidelijk wordt wat het islamitische oordeel hierover is.

Allereerst is het van belang dat dit vraagstuk puur theoretisch wordt benaderd alvorens er wordt gekeken naar de praktijk. We zien namelijk dat men veelal argumenteert vanuit een praktische (en in feite vaak emotionele) benadering ervan, zoals wanneer men zegt **“Als we niet stemmen zal Wilders winnen!”** of **“We moeten toch iemand in de politiek hebben die voor onze rechten opkomt!”**

Als we de praktische benadering de voorrang geven op de theoretische benadering zal dit de weg vrijmaken voor gevaarlijke ontwikkelingen zoals foute filosofie en het volgen van begeerten.

Laten we dit vraagstuk aldus allereerst theoretisch bekijken zonder de praktijk in het achterhoofd te houden. Vergeet Wilders, vergeet Denk, vergeet emotionele afwegingen et cetera.

We hebben geprobeerd dit werkje een simpele en beknopte opzet te geven opdat het toegankelijk en prettig leesbaar zal zijn voor alle lezers. We vragen de lezers om geduld met ons te hebben indien we hier desondanks niet in zijn geslaagd. Ons verzoek is om wel alles af te lezen opdat het gehele plaatje duidelijk zal raken. Dit aangezien bepaalde hoofdstukken aanvullend zijn op voorgaande hoofdstukken.

We hebben de tekst voorzien van voetnoten ter verduidelijkingen van aangehaalde termen of zaken. Tevens hebben wij de bronnen van

¹ Deze Arabische tekst wordt als volgt uitgesproken: Sallallaahoe ‘alaihie Wasallam. Dit kan vertaald worden als “Moge de Vrede en Zegeningen van Allaah zijn over hem”. Shaykh ‘Abdoer-Rahmaan ibn Hasan aal as-Shaykh zei: “Het meest correcte wat er is gezegd over de Zegeningen van Allaah over Zijn dienaar (Moeḥammad) is hetgeen wat imaam al-Boekhaarie heeft vermeld op gezag van Aboel-‘Aaliefah die zei: “De Zegeningen van Allaah over Zijn dienaar is dat Hij hem prijst bij de Engelen.” Dit werd ook bevestigd door imaam Ibn al-Qayyim.” {Zie; Fath al-Madjied, pagina 19}. Imaam Ibn al-Qayyim zei: “De Vrede is de bescherming van Allaah aan Zijn Profeet tegen gebreken en tegen elke vorm van kwaad, en de bescherming van de Boodschap die hem is toevertrouwd.”

geciteerde overleveringen zo goed mogelijk vermeld in de voetnoten opdat men er naar kan terugkeren indien gewenst.

Bij de Nederlandse vertaling van de aangehaalde Qor'aan-verzen dient men in gedachten te houden dat het slechts vertalingen van betekenissen betreft, daar de Qor'aan enkel in het Arabisch een Qor'aan genoemd kan worden.

We vragen Allaah om dit nederige werkje van nut te laten zijn voor de lezers, en om het te laten bijdragen aan de bewustwording onder de moslims, en de opleving van de zuivere '**Aqiedah**² onder hen. Al het goede erin komt van Allaah, en al het slechte erin komt van onszelf en de shaytaan.

Een ieder kan ons contacteren via onze facebook-pagina om ons op de hoogte te brengen van eventuele spellingsfouten of andere gebreken, zodat we dit kunnen meenemen in een eventuele tweede editie, In Shaa Allaah.

Ahl as-Soennah Publicaties

Djoemaada al-Awwal 1438 - Februari 2017

² '**Aqiedah**; Geloofsleer.

De betekenis van democratie en haar oorsprong

Het woord “**democratie**” is een samenvoeging van de twee Griekse woorden “**demos**”, wat vertaald kan worden als “**het volk**”, en “**krateo**”, wat vertaald kan worden als “**heerschappij**”. Samengevoegd betekent dit dus “**volksheerschappij**”. Dit houdt dus in dat een volk het recht heeft om wetten te vervaardigen en het bestuur van hun land te bepalen.

De eerste verschijning van een democratische regeringsvorm vond plaats in het oude Griekenland, waar na de heerschappij van een aantal tirannen het volk het besluit nam de autoriteit over het land naar zich toe te trekken. Dit was echter geen democratie in de breedste zin van het woord. Zo mochten vrouwen, slaven en vreemdelingen niet meebeslissen.

Vandaag de dag is de democratie ontwikkeld tot een regeringsvorm waarin het volk niet meer in directe zin hoeft mee te beslissen over ieder wetsvoorstel of vraagstuk. Het zou praktisch ook niet mogelijk zijn om in een land alle miljoenen inwoners één voor één te vragen om hun besluit aangaande ieder wetsvoorstel of vraagstuk. Dus kiezen de inwoners vertegenwoordigers uit hun midden om hun belangen te behartigen in een raad of parlement. En in zo een raad of parlement wordt dan vervolgens de stemming gehouden onder die vertegenwoordigers die namens het volk de wetten zullen vervaardigen.

Concluderend kunnen we dus stellen dat een democratie inhoudt dat er binnen een land wordt teruggekeerd naar de wil van het volk bij het nemen van beslissingen en het vervaardigen van wetten.

De Tawhīd; de essentie van de islam

Nu we hebben vastgesteld wat de democratie precies inhoudt, kunnen we kijken in hoeverre dit samengaat met de **Tawhīd**.

De essentie van de islam, en hetgeen waarmee Allaah ALLE boodschappers heeft gezonden, is de **Tawhīd van Allaah**, oftewel het **praktiseren van de Eenheid van Allaah** in wat betreft alles waar Allaah het alleenrecht op heeft. Allaah benadrukt dit in de Qor'aan in verscheidene verzen waaronder:

“En Wij hebben vóór jou (oh Moehammad) geen Boodschapper gestuurd, of Wij openbaarden aan hem dat er geen god is dan Ik. Aanbid Mij (alleen) dus.”³

En ook zegt Allaah:

“En Ik heb de djinn en de mens slechts geschapen om Mij (alleen) te aanbidden.”⁴

De bekende geleerde van **Tafsīr**⁵, de imaam Ibn Kathīr⁶, zei in uitleg van deze laatste vers: “De betekenis van dit vers is dat Hij –Glorieus en Verheven is Hij- de dienaren heeft geschapen om Hem alleen te aanbidden zonder Hem deelgenoten toe te kennen.”⁷

Aldus is duidelijk dat we als moslims geboden zijn deze **Tawhīd** te praktiseren. En al wat tegenstrijdig is aan de **Tawhīd** is valsheid, en alles en iedereen die wedijvert met Allaah in Zijn Alleenrecht op aanbidding, wordt een **Taaghoeft** genoemd.

Zo zei de bekende imaam an-Nawawī⁸: “Al-Laith, Aboe ‘Oebaidah, al-Kisā’ī en de overgrote meerderheid van de taal-wetenschappers hebben gezegd dat de **Taaghoeft** al hetgeen is dat aanbeden wordt in plaats van Allaah de Verhevene.”⁹

³ Zie; Soerat al-Anbiya, vers 25.

⁴ Zie; Soerat ad-Dhaariyaat, vers 56.

⁵ **Tafsīr**; commentarische uitleg op de Qor'aan.

⁶ Zijn volledige naam is Aboel-Fidaa Ismaa'iel ibn 'Omar ibn Kathīr, geboren in het jaar 701 volgens de islamitische jaartelling. Hij is de schrijver van het zeer bekende werk *Tafsīr ibn Kathīr*, één van de beste en meest gebruikte werken die geschreven zijn in uitleg van de Qor'aan.

⁷ Zie; Tafsīr ibn Kathīr (7/284). Uitgeverij Maktabat as-Safaa te Caïro.

⁸ Zijn volledige naam is Aboe Zakariyyah Yahya ibn Sharaf an-Nawawī, geboren in het jaar 631 volgens de islamitische jaartelling.

⁹ Zie; Sharh Sahīh Moeslim (3/18).

Hierbij geldt natuurlijk wel dat de aanbedene in kwestie hiermee gewillig is. Als dit onwillig is, dan is de aanbedene in kwestie onschuldig hiervan. Een goed voorbeeld hiervan is de profeet 'Iesa¹⁰ die aanbeden wordt door de christenen maar hier ongetwijfeld vrij van is.

Een extra uitleg is er middels de woorden van de bekende shaykh Moehammad ibn 'Abdoel-Wahhaab¹¹ die zei: "De **Taaghoet** staat in het algemeen voor al wat aanbeden wordt in plaats van Allaah EN tevreden is met deze aanbidding; (en dit kan) door aanbeden te worden, of gevolgd te worden, of gehoorzaamd te worden terwijl dit in tegenstrijd is met de gehoorzaamheid aan Allaah of Zijn Boodschapper ﷺ, dit is dan een **Taaghoet**." ¹²

Aldus is duidelijk dat de kern van de islam inhoudt dat men de **Tawhied** praktiseert waarbij dus de **Taaghoet** vermeden dient te worden. Zo zegt Allaah ook:

"En voorzeker, Wij hebben naar iedere gemeenschap een boodschapper gezonden (die verkondigde): "Aanbid Allaah en houd afstand van de Taaghoet"." ¹³

En ook zegt Allaah:

"Wie de Taaghoet verwerpt en in Allaah gelooft, heeft voorzeker het meest stevige houvast gegrepen dat niet te breken is" ¹⁴

Concluderend kunnen we dus stellen dat we als moslims de **Tawhied** dienen te praktiseren. En deze **Tawhied** houdt dus in dat we in Allaah geloven waarbij we ook de **Taaghoet** verwerpen die wedijvert met Allaah in Zijn Alleenrecht op aanbiddingen.

¹⁰ Iesa; in het Nederlands wordt zijn naam uitgesproken als Jezus.

¹¹ Geboren in het jaar 1115 volgens de islamitische jaartelling. Hij is de schrijver van het bekende en geprezen boek *Kitaab at-Tawhied*.

¹² Zie; Madjmoe'at at-Tawhied, pagina 9}

¹³ Zie; Soerat an-Nahl, vers 36.

¹⁴ Zie; Soerat al-Baqarah, vers 256.

Wat maakt de democratie tegenstrijdig aan de Tawhīd?

Zoals in het voorgaande hoofdstuk is bevestigd heeft Allaah zichzelf het alleenrecht gegeven op aanbiddingen. En er zijn vele manieren waarop Allaah aanbeden kan worden. Van onder de meest bekende vormen van aanbiddingen zijn **as-Salaat**, oftewel **het gebed**, en **as-Sawm**, oftewel **het vasten**. Dit zijn handelingen die enkel tot Allaah gericht mogen worden en al wat wedijvert met Allaah in het verkrijgen van deze aanbiddingen, is een **Taaghoeet**. Wanneer dus het gebed verricht wordt tot bijvoorbeeld een persoon of een beeld, dan wordt die persoon of dat beeld een **Taaghoeet** genoemd. De uitzondering hierop is wanneer de persoon in kwestie tegen zijn zin in aanbeden wordt, zoals in het voorgaande hoofdstuk is uitgelegd middels het voorbeeld van de profeet 'Iesa.

Een andere manier waarop Allaah aanbeden wordt, is middels **al-Hoe'km**, oftewel **de rechtspraak**. Zo zegt Allaah:

“En al waarover jullie van mening verschillen, de Hoe'km [rechtspraak] daarover is aan Allaah.”¹⁵

En Allaah zegt ook:

“Voorwaar, al-Hoe'km [de rechtspraak] behoort enkel toe aan Allaah, Hij heeft bevolen dat jullie alleen Hem aanbidden.”¹⁶

Zie hoe Allaah **al-Hoe'km** in dezelfde vers linkt aan het feit dat we enkel Hem moeten aanbidden. En net zoals het geval is bij de andere vormen van aanbidding, wordt alles en iedereen die wedijvert met Allaah in dit alleenrecht op **al-Hoe'km** ook een **Taaghoeet** genoemd. Dit kan een rechter zijn die rechtspreekt met wat anders dan de Oordelen van Allaah, of een systeem dat zich hieraan schuldig maakt.

In hoofdstuk 1 hebben we geconcludeerd dat de democratie inhoudt dat er wordt teruggekeerd naar de wil van het volk bij het maken van besluiten en het vervaardigen van wetten. In dit hoofdstuk hebben we vastgesteld dat Allaah het verplicht stelt op ons om juist tot Hem terug te keren bij geschillen en het vormen van besluiten.

Zo keren wij bijvoorbeeld tot Allaah terug als wij wensen vast te stellen of alcohol toegestaan is of niet, terwijl in een democratie dit besluit wordt

¹⁵ Zie; Soerat as-Shoera, vers 10.

¹⁶ Zie; Soerat Yoesoef, vers 40.

neergelegd bij het volk. Zodoende zien we dan ook dat alcohol gelegaliseerd wordt wanneer een meerderheid van het volk dit wenst. En zodoende kan ook drugs of prostitutie gelegaliseerd worden in een democratie, terwijl dit zaken zaken die door Allaah duidelijk verboden zijn verklaard!

Concluderend kunnen we dus stellen dat de democratie wedijvert met Allaah in Zijn Alleenrecht om te beslissen wat goed en fout is. En zoals we hebben bevestigd geraakt de democratie hierdoor een **Taaghoeet**.

Erkent de islam dan niet de mening van de meerderheid?

Men zou zich kunnen afvragen waarom wij eigenlijk vinden dat de meerderheid niet zou stroken met de islam. Het is echter Allah die ons hierover informeert. Zo zegt Allah:

“En als jij de meesten van degenen op aarde gehoorzaamt, dan zullen zij jou van de Weg van Allah doen afdwalen.”¹⁷

De imaan as-Shawkaanie¹⁸ zei in zijn **Tafsier** van dit vers: “Allah informeerde (Zijn Boodschapper ﷺ) dat wanneer hij wenst de meerderheid van de mensheid te volgen, dit zal leiden tot zijn dwaling. Dit omdat **al-Haqq**¹⁹ slechts is bij de minderheid.”²⁰

En de shaykh ‘Abdoer-Rahmaan as-Sa’die zei in zijn **Tafsier** van dit vers: “Dit vers is het bewijs dat een meerderheid van de mensen geen maatstaf kan zijn voor juistheid. En zo kan ook een klein aantal aan mensen niet aanduiden dat iets onjuist is. Sterker nog, de realiteit is eerder het tegenovergestelde! De mensen van **al-Haqq** zijn maar klein in aantal, maar zijn groots qua waarde en beloning bij Allah! De vereiste is aldus om **al-Haqq** en valsheid te bepalen aan de hand van de bewijzen.”²¹

Deze bepaling dat Allah **al-Haqq** slechts opgevolgd laat worden door een minderheid, is iets wat we bij vele profeten terugzien. Zo zegt Allah over Zijn Profeet Noeh²²:

“En niemand geloofde met hem, op slechts enkelen na.”²³

En zo spreekt Allah tot de profeet Moehammad met de Woorden:

“En de meeste mensen zullen niet geloven, ook al zou jij dit (vurig) wensen.”²⁴

¹⁷ **Zie**; Soerat al-An’aam, vers 116.

¹⁸ Zijn volledige naam is Moehammad ibn ‘Ali ibn ‘Abdoellaah as-Shawkaanie, geboren in het jaar 1173 volgens de islamitische jaartelling.

¹⁹ **Al-Haqq**; Het Arabische woord voor “de waarheid”. In islamitische context kan dit vertaald worden als “juistheid”, “correctheid” en “rechtvaardigheid”. Dit in tegenstelling tot het Arabische woord **al-Baatil**, wat vertaald kan worden als “valsheid”, “incorrect” en “onjuist”.

²⁰ **Zie**; Tafsier as-Shawkaanie, pagina 443. Uitgeverij Daar al-Ma’rifah te Beiroet, 2007.

²¹ **Zie**; Tafsier as-Sa’die, pagina 302. Uitgeverij Daar as-Salaam te Riyaadh.

²² **Noeh**; In het Nederlands wordt zijn naam uitgesproken als Noah.

²³ **Zie**; Soerat Hoed, vers 40.

²⁴ **Zie**; Soerat Yoesoef, vers 103.

En ook weten we uit de authentieke overleveringen dat de profeet Moehammad ﷺ tijdens zijn nachtelijke hemelvaart²⁵ andere profeten met hun volgelingen heeft gezien. Zo is onder andere overgeleverd van de sahaabie Ibn 'Abbaas, dat de profeet ﷺ zei: "De verschillende **Oemam**²⁶ zijn mij getoond, en een profeet passeerde me met één volgeling, en een andere profeet met twee volgelingen. En zo ook een profeet vergezeld door een hele groep (volgelingen), en een profeet zonder iemand met zich te hebben."²⁷

Zie dus hoe er zelfs profeten zijn die maar heel weinig, of zelfs helemaal geen volgelingen hadden! En dit terwijl zij profeten waren, gezonden door Allaah!

Ook heeft de profeet Moehammad ﷺ ons te kennen gegeven dat slechts weinigen blijven vasthouden aan de zuivere islaam, toen hij zei: "De islaam is begonnen als **Gharieb**²⁸, en het zal ook weer **Gharieb** worden zoals het begon. Blijde tijdingen dus voor de **Ghoerabaae**²⁹."³⁰

De imaam as-Sindie³¹ zei in zijn uitleg van deze **Hadieth**: "**Gharieb** wilt zeggen; weining volgers"³²

Aldus hebben we vastgesteld dat de islaam geen waarde hecht aan een meerderheid of aan grote aantallen. Integendeel kunnen we juist stellen dat **al-Haqq** (de waarheid) eerder te vinden is bij de minderheid. Dit is dan ook waarom al-Foedail ibn 'Iyyaad zei: "Hou vast aan het pad van (ware) leiding, ondanks de kleine aantallen die dat pad volgen. En blijf weg van het pad van dwaling, ondanks de grote aantallen die zijn gedoemd (door het te volgen)."³³

²⁵ In het Arabisch de **Israae** genoemd.

²⁶ **Oemam**; de meervoudsvorm van **Oemmah**; gemeenschap. In Islamitische context wordt hiermee de gemeenschap bedoeld die de profeet Moehammad ﷺ volgt. De moslims worden aldus "de **Oemmah** van Moehammad" genoemd. En zo hadden andere profeten ook hun **Oemmah**, oftewel de gemeenschap die hen volgbaar was.

²⁷ **Zie**; Al-Boekhaarie (5752).

²⁸ **Gharieb**; Dit kan vertaald worden als "vreemd". Dit wil zeggen dat de islaam in haar beginjaren weinig volgers kende en dus als iets "vreemds" was.

²⁹ **Ghoerabaae**; Dit kan vertaald worden als "vreemdelingen". Zij zijn die weinige volgers die, tegen de stroom in, vasthouden aan de zuivere islaam.

³⁰ **Zie**; Moeslim (145), of in ietwat andere bewoording al-Boekhaarie (338).

³¹ Zijn volledige naam is Noer ad-Dien aboel-Hasan as-Sindie. Hij was een bekende geleerde van de **Hanafie-Madhab**, en tevens gespecialiseerd in de **Hadieth**-wetenschap.

³² **Zie**; Haashiyat as-Sindie 'alaa soenan ibn Maadjah (2/477). Uitgeverij Daar al-Djil te Beiroet.

³³ **Zie**; *Al-I'tisaam* door Imaam as-Shaatibie (1/83).

Wat houdt het stemmen precies in?

Nu we hebben vastgesteld dat het democratische systeem een regeringsvorm is die tegenstrijdig is aan de islam, aangezien het wedijvert met het alleenrecht dat Allaah heeft, kunnen we dieper ingaan op het concept van stemmen.

Zoals in voorgaande hoofdstukken is gezegd, maken moderne democratieën gebruik van volksvertegenwoordigers die namens het volk in een raad of parlement zitten en zodoende hun belangen behartigen. Het volk krijgt dan eens in de zoveel tijd de gelegenheid om te beslissen wie deze taak van volksvertegenwoordigers op zich krijgen. Hiervoor gaat men naar de stembus.

De gekozen vertegenwoordigers geraken dan in de positie om wetten te vervaardigen en besluiten te nemen aangaande het bestuur van het land.

Als het volk niet zou stemmen, zouden deze vertegenwoordigers niet gekozen kunnen worden. Het volk is aldus de indirecte verantwoordelijke voor hetgeen de vertegenwoordigers in hun naam verrichten in een raad of parlement.

Vanuit islamitisch perspectief kunnen we dus concluderen dat het volk de toestemming geeft aan hun vertegenwoordigers om in een parlement of raad te gaan wedijveren met het alleenrecht van Allaah! Immers, wanneer een vertegenwoordiger een wet zal vervaardigen die tegenstrijdig is aan de Wetgeving van Allaah, doet hij dit namens het volk dat op hem heeft gestemd. En wanneer een vertegenwoordiger zal besluiten dat iets goed is terwijl Allaah het fout noemt, zoals met het legaliseren van bijvoorbeeld het homohuwelijk of prostitutie, dan doet hij dit namens het volk dat op hem heeft gestemd.

Dit is aldus de realiteit van het stemmen. Het houdt in dat een persoon iemand anders aanstelt om namens hem te gaan wedijveren met Allaah!

Concluderend kunnen we dus stellen dat middels het stemmen vertegenwoordigers in een positie geraken om te wedijveren met Allaah. En het volk is hiervoor verantwoordelijk te houden aangezien de vertegenwoordigers handelen in naam van het volk dat hen gekozen heeft.

Misvattingen

In de voorgaande inleidende hoofdstukken hebben we vastgesteld dat de democratie en het participeren hieraan middels het stemmen tegenstrijdig is aan de islam. Tevens hebben we vastgesteld dat middels de participatie aan dit systeem vertegenwoordigers in staat worden gesteld om te wedijveren met het alleenrecht van Allaah.

Zonder enige twijfel is dit **Haraam**, en aangezien dit zelfs ingaat tegen het alleenrecht dat Allaah heeft op elke vorm van aanbidding, is dit zelfs **Shirk**³⁴. Zo zegt Allaah:

“Of hebben zij Shoerakaa [deelgenoten] die hen voorschrijven van een wetgeving waar Allaah geen toestemming voor heeft gegeven?”³⁵

En ook zegt Allaah:

“Heb jij degenen niet gezien die beweren te geloven in wat aan jou (oh Moehammad) is neergezonden, en in wat vóór jou is neergezonden? Ze willen dat de Taaghoet over hun geschillen oordeelt, terwijl zij zijn opgedragen om het te verwerpen. Maar de shaytaan wil hen ver doen afdwalen.”³⁶

Het oordeel dat de democratie een **Taaghoet** is, en dat participatie hieraan niet toegestaan is, is dan ook iets waar alle geleerden en alle moslims het over eens zullen zijn. Desondanks zijn er geleerden die toch de uitzondering maken om te participeren aan dit systeem.

Dit is een punt die we goed dienen te begrijpen: de geleerden die het participeren aan de democratie toestaan, doen dit niet omdat ze het **Halaal** beschouwen, maar omdat ze een uitzondering zien die een excuus vormt om **Haraam** te begaan!

Vergelijk dit bijvoorbeeld met het verbod op alcohol in de islam. Er zal geen enkele geleerde op aarde zijn die zal beweren dat het drinken van alcohol **Halaal** is. Stel dat iemand echter verdwaald is in de woestijn en bijna sterft van uitdroging en dan plotseling een fles wijn tegenkomt. Dan wordt hier de uitzondering gemaakt om de alcohol te drinken zodat hij zichzelf het leven

³⁴ **Shirk**; Afgoderij. Dit is het toekennen van een alleenrecht van Allaah, aan iets of iemand anders dan Allaah. Oftewel wordt er een deelgenoot toegekend aan Allaah in Zijn Alleenrecht.

³⁵ **Zie**; Soerat as-Shoeraa, vers 21.

³⁶ **Zie**; Soerat an-Nisaa, vers 60}

redt. Het drinken van alcohol op zich blijft echter **Haraam**! Het is slechts de uitzondering die een excuus vormt voor de persoon om het toch te drinken.

Concluderend kunnen we dus stellen dat het stemmen ongetwijfeld **Haraam** is, maar dat sommige geleerden en sommige moslims een argument hebben waarin ze een excuus zien om het toch te begaan. Een aantal van deze veelgehoorde argumenten zullen wij dan ook behandelen in de komende hoofdstukken om zodoende te kijken in hoeverre dit legitieme argumenten zijn die islamitisch-gezien correct zijn.

Uiteraard zullen er nog andere argumenten zijn die gebruikt worden, maar de tijd staat het ons helaas niet toe om hier ook nog apart op in te gaan. Aldus hebben we gekozen voor de vijf argumenten die naar ons idee het meest gebruikt worden om het stemmen toe te staan. Wellicht dat we dit in een 2^e editie van dit werkje wel kunnen uitbreiden, In Shaa Allaah.

Argument: **“We kiezen slechts het minste van twee kwaden!”**

Zoals we middels het alcohol-voorbeeld hebben vastgesteld in het vorige hoofdstuk, is dit een stelregel die wel degelijk gekend is in de islam. Echter wordt deze stelregel hier verkeerd toegepast.

De stelregel stelt namelijk dat wanneer men de keuze moet maken tussen twee kwaden, hij voor het minst erge kwaad moet gaan. Als we weer het voorbeeld aanhalen van de man die verdwaald is in de woestijn en enkel een fles wijn tot zijn beschikking heeft, kunnen we hieruit halen dat hij slechts twee opties heeft, namelijk:

1. Sterven door uitdroging
2. Drinken van de wijn en blijven leven

Er is geen derde optie. Maar stel nu dat de man op het punt staat om de fles wijn te openen en plotseling in de verte een fles water ziet liggen. Nu ontstaat er wel een derde optie, namelijk:

3. Drinken van het water en blijven leven

Vanaf dit moment zal de man geen excuus meer hebben om van de fles wijn te drinken. Er is nu immers een derde optie die helemaal geen kwaad is maar gewoon vanuit de basis **Halaal**! En wanneer er 1 **Halaal**-optie is en 2 **Haram**-opties zijn, dan is het uiteraard logisch dat men kiest voor de ene **Halaal** optie. De stelregel is dus niet meer van toepassing aangezien er een optie is buiten de twee kwaden om.

Aldus kan de verkeerde toepassing van deze stelregel in ons vraagstuk als volgt worden vastgesteld:

1. Stemmen op een rechtse partij, zoals de PVV
2. Stemmen op een linkse partij, zoals Denk

Dit zijn twee kwaden, waarop door sommigen foutief wordt gesteld dat we de minste van de twee kwaden moeten kiezen, namelijk de linkse partij. Echter wordt hier dan wel buiten beschouwing gehouden dat er nog een derde optie is, namelijk:

3. Helemaal niet stemmen

Deze derde optie is gewoon **Halaal**! En zoals gezegd kiezen we logischerwijs voor de ene **Halaal** optie, en is de stelregel niet meer van toepassing wanneer er een derde **Halaal**-optie is buiten de twee kwaden.

Concluderend kunnen we dus stellen dat deze stelregel niet toegepast kan worden in context van ons vraagstuk. Bovendien is er nog een belangrijke reden waarom deze stelregel onmogelijk toegepast zou kunnen worden in deze context, en dat is omdat het stemmen **Shirk** inhoudt. En hoe zou het kunnen dat **Shirk** de minste van twee kwaden is! **Shirk** houdt namelijk in dat je Allaah een deelgenoot toekent in iets wat Zijn Alleenrecht is. En we weten dat dit juist het ergste kwaad is dat bestaat. Zo zegt Allaah:

“Waarlijk, Allaah vergeeft niet dat er Shirk met Hem wordt verricht, maar daarbuiten vergeeft Hij alles aan wie Hij wenst (te vergeven)”³⁷

En zo is het overgeleverd door de sahaabie Ibn Mas'ood: “Ik vroeg de Boodschapper van Allaah ﷺ welke zonde het grootst is, waarop hij antwoordde: “Dat je een deelgenoot toekent aan Allaah, terwijl Hij je geschapen heeft.”³⁸

Hoe zou het aldus mogelijk zijn om te stellen dat we **Shirk** kunnen begaan omdat dit een kleiner kwaad zou zijn dan andere kwaden! Dit gaat lijnrecht in tegen de Woorden van Allaah en de woorden van de profeet ﷺ!

Deze foutieve toepassing van de stelregel is ook beantwoord door geleerden, en enkele van hun **Fataawah**³⁹ hebben we vertaald en toegevoegd aan dit werkje. Zie hiervoor:

- De **Fatwah** van Shaykh 'Ali al-Khoedair in hoofdstuk 13
- De **Fatwah** van Shaykh Naasir al-Fahd in hoofdstuk 15.

³⁷ Zie; Soerat an-Nisaa, vers 48.

³⁸ Zie; Al-Boekhaarie (6001) & Moeslim (86).

³⁹ **Fataawah**; De meervoudsvorm van **Fatwah**: Een juridisch oordeel vanuit **shar'ie** (Islamitische wetgeving) perspectief welke gegeven wordt door een geleerde aangaande een bepaalde zaak of kwestie.

Argument: “**Mijn intentie is geen Shirk maar juist goed!**”

Een andere veelgehoorde misvatting om te stemmen is de bewering dat je kunt stemmen zonder de intentie te hebben om **Shirk** te begaan. Je intentie zou zelfs goed kunnen zijn! Deze bewering wordt veelal gebaseerd op de bekende **Hadieth** waarin de profeet Moehammad ﷺ zegt: “Voorwaar, daden zijn naar gelang de intentie”⁴⁰. Aldus wordt deze uitspraak gebruikt om te stellen dat een goede intentie een compensatie kan zijn voor een **Haraam** daad.

Het is belangrijk om de richtlijnen en kaders van deze **Hadieth** te kennen. Het zal immers wel voor zich spreken dat we deze **Hadieth** niet onbeperkt kunnen toepassen op iedere **Haraam** daad. Dit zou ook tegen het logisch verstand ingaan. Stel je maar eens voor dat iemand drugs zou dealen en vrouwen zou uitbuiten in de prostitutie vanuit de goede intentie om met het verdiende geld moskeeën te bouwen. Het logische verstand walgt enkel van de gedachte al.

De bekende imaam al-Ghazaalie⁴¹ zegt dan ook: “Zonden veranderen niet in (daden van) gehoorzaamheid aan Allaah vanwege een goede intentie. Laat de onwetende dus niet denken dat dit wel zo is vanwege de algemene betekenis van de woorden van de profeet ﷺ: “Voorwaar, daden zijn naar gelang de intentie”, waarop hij dus denkt dat een zonde verandert in gehoorzaamheid, zoals bijvoorbeeld iemand die roddelt over een persoon om een andere persoon tevreden te stellen, of iemand die een hongerige voedt met andermans geld, of iemand die een school, moskee of militair kamp bouwt met **Haraam**-geld, terwijl zijn intentie is om het goede te doen. Dit alles is onwetendheid, en de goede intentie neemt niet weg dat het een overtreding, onrecht en zonde blijft. Sterker nog; het verrichten van een slechte daad met een goede intentie –wat tegenstrijdig is aan de begrenzings van de sharie'ah- is een kwaad op zich!”⁴²

En het is gezegd door al-Haarith al-Moehaasibie: “Er is geen oprechte intentie in wat **Haraam** of **Makroeh**⁴³ is, zoals een persoon die kijkt naar hetgeen waar

⁴⁰ Zie; al-Boekhaarie (5070) & Moeslim (1907)

⁴¹ Zijn volledige naam is Aboe Hamied Moehammad ibn Moehammad al-Ghazaalie, geboren in het jaar 450 volgens de islamitische jaartelling.

⁴² Zie; Ihyaae 'oeloem ad-dien (4/368). Uitgeverij Daar al-Ma'rifah te Beiroet.

⁴³ **Makroeh**; Dit is een afkeuring van Allaah en Zijn Boodschapper die niet de gradatie bereikt van een afkeuring die **Haraam** is. Het afhouden van een “**Makroeh**-afkeuring” is een aanbevolen daad welke beloond wordt, terwijl het verrichten ervan niet zondig is en dus niet bestraft wordt. Het verrichten van een “**Haraam**-afkeuring” is daarentegen wel zondig en komt wel bestraffing toe.

hij niet naar mag kijken⁴⁴ en dit goedpraat door te stellen dat hij slechts kijkt om de Schepping van Allaah te overpeinzen."⁴⁵

En de bekende imaam ibn al-Qayyim⁴⁶ levert over dat al-Foedail ibn 'Iyyaad zei: "Wanneer een daad verricht wordt met een oprechte intentie (omwille van Allaah), maar niet correct is, wordt het niet geaccepteerd."⁴⁷

En niemand minder dan de grote sahaabie 'Omar ibn al-Khattaab heeft gezegd: "Wie tot ons komt met iets slechts; hem geloven we niet en noch vertrouwen we hem al zou hij beweren dat zijn intentie goed is!"⁴⁸

Het verbod om een goede intentie als excuus te gebruiken voor een verboden daad blijkt ook uit het feit dat de islaam streng waarschuwt tegen **Bid'ah**⁴⁹. De mensen die zich schuldig maken aan **Bid'ah** beweren immers ook dat ze niets fout doen omdat hun intentie goed is. Desondanks is de islaam strikt en streng hiertegen.

Zo zegt de profeet ﷺ: "Elke vernieuwing is een **Bid'ah**, en elke **Bid'ah** is een dwaling, en elke dwaling is in het Hellevuur."⁵⁰

En de Sahaabie 'Abdoellaah ibn 'Omar zei: "Elke **Bid'ah** is een dwaling, zelfs al denken mensen dat het goed is."⁵¹

En de mensen van **Bid'ah** maken zich in het algemeen schuldig hieraan vanuit een buitensporige liefde voor de profeet Moehammad ﷺ. Dus als deze buitensporige liefde verboden is ondanks een goede intentie, wat dan te zeggen over het begaan van **Shirk** en het participeren aan een **Taaghoeet**-systeem vanuit de bewering dat de intentie goed is!

Aldus kunnen we vaststellen dat het hebben van een goede intentie niet zal baten als de daad op zich niet ook correct is.

⁴⁴ Dat wil zeggen dat hij zijn blik eigenlijk moet neerslaan, zoals een man die niet (onnodig) mag kijken naar een onbekende vrouw.

⁴⁵ **Zie**; Sharh al-arba'ien an-nawawieyah, pagina 12.

⁴⁶ Zijn volledige naam is Aboe 'Abdoellaah Moehammad ibn Aboe Bakr Ibn Ayyoeb az-Zar'ie, beter bekend als Ibn al-Qayyim al-Djawzieyyah, geboren in het jaar 691 volgens de islamitische jaartelling. Hij is de schrijver van vele zeer bekende en gerenommeerde werken zoals *Zaad oel-Ma'aad*, *Madaaridj as-Saalikien* & *I'laam al-Moewaqqi'ien*. Tevens is hij de student geweest van de bekende Ibn Taymieyyah.

⁴⁷ **Zie**; I'laam al-Moewaqqi'ien (2/124). Uitgeverij al-koetoeb al-'ilmieyyah te Beiroet.

⁴⁸ **Zie**; Sahieh al-Boekhaarie (2498).

⁴⁹ **Bid'ah**; elke overtuiging, handeling of uitspraak die na de dood van de Profeet ﷺ ontstond, met de intentie van aanbidding en het zoeken van nabijheid tot Allaah terwijl hier geen bewijs voor is uit Qor'aan of Soennah. Een goed voorbeeld van een wijdverspreide **Bid'ah** is de viering van "Mawlid an-Nabie"; het vieren van de verjaardag van de Profeet ﷺ.

⁵⁰ **Zie**; an-Nasaaie (3/188). Sahieh verklaard door Imaam al-Albaanie in Sahieh Soennah an-Nasaaie (1487).

⁵¹ **Zie**; al-Ibaanah al-Koebraa, door Imaam Ibn Battah (1/219).

Waar doelt de **Hadieth** dan wel op?

De uitspraak “**Voorwaar, daden zijn naar gelang de intentie**” doelt op twee soorten daden, zoals de geleerden hebben uitgelegd. De eerste soort is de daad van aanbidding, zoals het gebed of het vasten. De **Hadieth** geeft aan dat daden van aanbidding niet worden geaccepteerd als het niet gepaard gaat met een zuivere intentie omwille van Allaah. Aldus zegt de imaan Ibn al-Qayyim ook: “**Wat geaccepteerd wordt (door Allaah) is hetgeen met een oprechte intentie omwille van Allaah wordt verricht en volgens de Soennah wordt verricht. En wat niet geaccepteerd wordt (door Allaah) is hetgeen niet voldoet aan deze twee zaken of één van hen.**”⁵²

De imaan Ibn al-Qayyim levert vervolgens over dat al-Foedail ibn ‘Iyyaad zei: “**Wanneer een daad verricht wordt met een oprechte intentie (omwille van Allaah), maar niet correct is, wordt het niet geaccepteerd. En wanneer het correct is maar niet verricht is met een oprechte intentie, wordt het (ook) niet geaccepteerd.**”⁵³

De tweede soort daden die bedoeld worden in de **Hadieth** zijn de toegestane gewoonten die op zichzelf geen daden van aanbidding zijn, zoals het eten en drinken, slapen of lopen. Dit zijn daden waarvoor Allaah Zijn dienaar niet zal belonen. Wanneer echter de dienaar deze daden verricht vanuit een intentie omwille van Allaah, zal deze daad beloond worden als een aanbidding. Een voorbeeld hiervan is iemand die een wasbeurt neemt omdat zijn lichaam vuil is. Dit is een gewoonte die geen aanbidding is. Wanneer men echter een wasbeurt neemt met de intentie om de **Ghoesl**⁵⁴ te verrichten, wordt deze daad beloond als zijnde een aanbidding.

Een ander voorbeeld is de persoon die een vrouw huwt. Dit is een gewoonte die geen aanbidding is. Wanneer men echter huwt met de intentie om zijn kuishuid te bewaren en zichzelf te beschermen tegen **Zina**⁵⁵, wordt deze daad beloond als zijnde een aanbidding.

De shaykh ‘Omar al-Ashqar heeft een heel boek geschreven over dit onderwerp en deze **Hadieth**. In dit boek zegt hij: “**Wanneer de moslim slaapt, eet of drinkt met de bedoeling om zichzelf fit genoeg te maken om handelingen van gehoorzaamheid aan Allaah te verrichten, zoals het**

⁵² **Zie**; I’laam al-Moewaqqi’ien (2/124). Uitgeverij al-koetoeb al-‘ilmieyyah te Beiroet.

⁵³ **Zie**; I’laam al-Moewaqqi’ien (2/124). Uitgeverij al-koetoeb al-‘ilmieyyah te Beiroet.

⁵⁴ **Ghoesl**; De rituele grote wassing die onder andere verricht moet worden na het hebben van geslachtsgemeenschap of nadat de menstruatie is afgelopen.

⁵⁵ **Zina**; Overspel.

nachtgebed of de **Djihaad**⁵⁶ op het Pad van Allaah, dan zal hij beloond worden voor die daden vanwege zijn intentie.”⁵⁷

Concluderend kunnen we dus stellen dat een goede intentie niet zal baten wanneer men een daad verricht die niet toegestaan is. Het argument dat we kunnen stemmen terwijl onze intentie goed is en geen **Shirk** is, gaat aldus niet op. Ook kan de bekende **Hadieth** niet aangehaald worden als bewijsvoering hiervoor, aangezien de **Hadieth** doelt op de daden van aanbidding en de gewoonten die toegestaan zijn.

Tot slot is het van belang dat we benadrukken dat we in dit hoofdstuk voornamelijk de vraag hebben behandeld of een goede intentie kan baten bij een slechte daad. Vanwege de focus op deze algemene vraag zijn we niet specifiek ingegaan op ons vraagstuk betreffende de participatie aan de democratie.

Dit is immers niet zomaar een slechte daad. Dit is de meest erge van onder de slechte daden, namelijk **Shirk** en **Koefr**! En aangezien we hebben vastgesteld dat een goede intentie al niet zal baten bij een “gewone” slechte daad, wat dan te zeggen over **Shirk** en **Koefr**? Allaah zegt ook:

“**Degene die ongelovig is in Allaah na (eerder) gelovig te zijn geweest (op hem rust de Woede van Allaah), behalve degene die (tot ongelooft) gedwongen is terwijl zijn hart onderdanig is aan het geloof.**”⁵⁸

De shaykh Moehammad ibn ‘Abdoel-Wahhaab spreekt als volgt over dit vers: “Niemand wordt dus hiervoor geëxcuseerd behalve degene die gedwongen werd terwijl zijn hart onderdanig bleef aan het geloof. Alles hierbuiten echter vervalt gewoon in ongelooft na te hebben geloofd, ongeacht of hij zijn daad verrichte uit angst, of meeloopgedrag, of uit een eergevoel voor zijn land of volk of stam, of om geld, en ongeacht of hij het deed als grap of dergelijke.. behalve dus degene die gedwongen is.”⁵⁹

⁵⁶ **Djihaad**; Inspanning omwille van Allaah. De **Djihaad** kent verschillende vormen. Zo is er de innerlijke **Djihaad**, die de moslim voert tegen de influisteringen van de shaitaan. En zo is er de gewapende **Djihaad**, die de moslims op het slagveld voeren tegen de vijand. Tevens kan de **Djihaad** gevoerd worden middels het verrichten van **Da’wah**; het uitnodigen tot Allaah, of middels het onderwijzen van de religie. De norm is echter dat wanneer er gesproken wordt over **Djihaad** in de Qor’aan of Soennah, hiermee de gewapende **Djihaad** op het slagveld wordt bedoeld. Dit wordt tevens de belangrijkste vorm van **Djihaad** genoemd door de geleerden.

⁵⁷ **Zie**; Maqaasid al-moekallafien, pagina 495. Uitgeverij Maktabat al-Falaah te Koeweit.

⁵⁸ **Zie**; Soerat an-Nahl, vers 106.

⁵⁹ **Zie**; Kashf as-Shoeboehaat, pagina 56-57. Uitgegeven en gedrukt door het ministerie van islamitische zaken te Riyaadh in het jaar 1419.

En Allaah zegt ook:

“Terwijl zij zeker het woord van ongeloof hebben uitgesproken, en zij zijn ongelovig geworden nadat zij moslims waren.”⁶⁰

De bekende imaan Ibn Taymieyyah⁶¹ zegt hieromtrent: “Wie aldus spreekt of verricht wat **Koe**fr is, geraakt een ongelovige daardoor ook al zou hij niet de bedoeling hebben om **Ka**afir te worden.”⁶²

En één van de meest heldere bewijzen is wellicht de vers waarin Allaah zegt:

“En indien je hen zou vragen (over hun gespot), zouden zij zeggen: “We waren slechts wat aan het kletsen en dollen.” Zeg: “Plachten jullie de spot te drijven met Allaah en Zijn Tekenen en Zijn Boodschapper?! Verontschuldigt jullie niet. Jullie zijn ongelovig geraakt na te hebben geloofd.”⁶³

De shaykh Moehammad ibn ‘Abdoel-Wahhaab zegt hierover: “Als dus is vastgesteld dat er bepaalde metgezellen (van de profeet) waren die (zelfs) hebben gestreden tegen de Romeinen samen met de Boodschapper van Allaah ﷺ, en vervolgens ongelovig geraakten vanwege een uitspraak die ze al grappend en dollend maakten, dan zal het je duidelijk worden dat degene die zich schuldig maakt aan een uitspraak of handeling van **Koe**fr uit angst voor vermindering aan rijkdom of status, of vanwege meeloopgedrag, erger is dan degene die de uitspraak al grappend maakt.”⁶⁴

Concluderend kunnen we dus stellen dat een goede intentie nooit een excuus kan zijn om een slechte daad te begaan. En aangezien dit al niet kan bij een daad die **H**araam is zonder het niveau van **Koe**fr en **S**hirk te bereiken, wat dan te zeggen over de slechte daden die wel dit niveau bereiken!

⁶⁰ Zie; Soerat at-Tawbah, vers 74.

⁶¹ Zijn volledige naam is Taqioeddien Aboel-‘Abbaas Ahmad ibn ‘Abdoes-Salaam al-Harraanie, beter bekend als Ibn Taymieyyah, geboren in het jaar 661 volgens de islamitische jaartelling. Hij is de schrijver van vele zeer bekende en gerenommeerde werken waaronder het na zijn dood samengestelde werk “*Madjmoe’ al-Fataawah*”, dat bestaat uit 37 boekdelen! Tot zijn studenten behoren grote geleerden zoals Ibn al-Qayyim, ad-Dhahabie en ibn Kathier.

⁶² Zie; As-Saarim al-masloel, pagina 177-178. Uitgegeven en gedrukt door het ministerie van binnenlandse veiligheid, te “Saoedie-Arabië” in het jaar 1403-1983.

⁶³ Zie; Soerat at-Tawbah, vers 65-66.

⁶⁴ Zie; Kashf as-Shoeboehaat, pagina 56. Uitgegeven en gedrukt door het ministerie van islamitische zaken te Riyaadh in het jaar 1419.

Argument: **“We kunnen voordeel halen uit het stemmen!”**

Degenen die dit argument aanhalen menen dat stemmen toegestaan zou zijn vanwege het voordeel dat we eruit kunnen onttrekken. Zo wordt gezegd dat een linkse partij de moslims de vrijheid zou geven om moskeeën en stichtingen te bouwen en dergelijke of, zoals een actueel onderwerp is, hun uitkering te behouden in land van herkomst.

Dit argument heeft op veel vlakken gelijkenissen met de argumenten die we hebben behandeld in de voorgaande hoofdstukken. Aldus zullen we in dit hoofdstuk niet wederom de gehele argumentatie behandelen. Hiervoor verwijzen we de lezer naar de desbetreffende hoofdstukken.

De vraag of een beoogd voordeel kan opwegen tegen het nadeel van **Koefr** of **Shirk** is behandeld in hoofdstuk 6.

En de vraag of een goede bedoeling een excuus kan vormen om **Koefr** en **Shirk** te begaan is behandeld in hoofdstuk 7.

In dit hoofdstuk zullen we aldus enkel ingaan op de algemene vraag of een voordeel gehaald kan worden uit een verboden zaak.

Allaah zegt in de Qor’aan:

“Zij vragen jou (oh Moehammad) over alcohol en gokken. Zeg: “in beide is een grote zonde en (ook) voordeel voor de mensen, maar de zonde in beide is groter dan het voordeel ervan”.”⁶⁵

De imaat Ibn Kathier zegt in uitleg van dit vers: “Met de zonde wordt hier bedoeld op (het negatieve effect op) de religie. En met het voordeel (van alcohol) wordt bedoeld op werelds materialisme, zoals dat het goed is voor het lichaam en de spijsvertering, het verscherpen van de geest en het opwekken van een vreugdevol gevoel. En zo ook het verkopen ervan en het profijt halen uit de winst ervan. En zo ook de winst die door sommigen behaald wordt uit het gokken. Dit kan hij dan gebruiken voor zichzelf of voor zijn gezin. Deze voordelen kunnen echter niet opwegen tegen de duidelijke nadelen en verdorvenheden op vlak van het verstand en de religie. Dit is dan ook waarom Allaah zegt: **“maar de zonde in beide is groter dan het voordeel ervan”.**”⁶⁶

⁶⁵ Zie; Soerat al-Baqarah, vers 219.

⁶⁶ Zie; Tafsier ibn Kathier (1/300). Uitgeverij Maktabat as-Safaa te Caïro.

Zodoende kunnen we dus ook vaststellen dat het voordeel dat behaald kan worden middels het participeren in de democratie nooit kan opwegen tegen het nadeel op vlak van religie. Dit nadeel is immers **Shirk**! En welk voordeel zal kunnen opwegen tegen **Shirk**, als het niet eens kan opwegen tegen verboden daden die minder erg zijn dan **Shirk** zoals alcohol en gokken!

Dan is nog buiten beschouwing gelaten dat men tijdens het stemmen niet kan weten of het verwachte voordeel ook daadwerkelijk zal geschieden. De ervaring leert immers dat politici tijdens hun verkiezingscampagne's van alles beloven wat ze later niet waarmaken. Zo hebben we ook gezien dat tijdens de verkiezingen van 2012 veel druk werd uitgeoefend op moslims om op de PVDA te stemmen aangezien die goed zouden omgaan met de moslims. Vier jaar later is duidelijk gebleken dat diezelfde PVDA één van de meest fervente bestrijders zijn van de moslims en de islam. En zo kan ook het voorbeeld worden gegeven van Bush, die voorafgaand aan de verkiezingen van 2000 door veel moslims werd beschouwd als vredelievend en tolerant. En inmiddels is dat fabeltje ook wel de wereld uit..

Argument: “**Stemmen is noodzakelijk om het kwaad af te weren!**”

Dit argument is één van de meest gebruikte argumenten om te stellen dat participatie aan de democratie toegestaan zou zijn. Onder het mom van “**we moeten wel want anders...!**” wordt legitimiteit gegeven aan deze participatie.

Hoewel er wel degelijk een stelregel is binnen de islam die stelt dat de noodzaak het verbodene toestaat, is deze niet onbegrenst toe te passen. Net zoals de misvatting van “**het minste van twee kwaden**” dat we besproken hebben in hoofdstuk 6, is dit dus ook een islamitische stelregel die verkeerd wordt toegepast.

Deze stelregel kent namelijk voorwaarden. En hoewel het toepassen van deze stelregel aan ons vraagstuk ingaat tegen meerdere voorwaarden, zullen we enkel één voorwaarde bespreken vanuit de wens om dit werkje beknopt en simpel te houden.

De shaykh Moehammad ibn Hoesain al-Djizanie schreef een boekje over deze stelregel en in het hoofdstuk getiteld “*islamitische vereisten om noodzakelijkheden te begaan*” zegt hij: “*De voorwaarden kunnen omvat worden in vier vereisten: 1. Het kwaad moet verdwijnen en deze doelstelling moet zonder twijfel te behalen zijn, of danwel hoogst vermoedelijk*”⁶⁷.

Dit is al duidelijk een voorwaarde waar het stemmen in een democratie niet aan voldoet. Het is immers maar de vraag of de partij waarop gestemd wordt daadwerkelijk zal winnen. En vervolgens is het maar de vraag of de partij in staat zal zijn het kwaad daadwerkelijk te beëindigen. Er is dus geen sprake van een zekerheid of een hoogstwaarschijnlijke vermoeden dat middels het stemmen het kwaad zal worden beëindigd.

Een voorbeeld van een situatie waarin wel wordt voldaan aan deze voorwaarde, is de persoon die dreigt te verhongeren en enkel varkensvlees tot zijn beschikking heeft. Hij kan met zekerheid stellen dat het kwaad, namelijk verhongering, zal verdwijnen door van het vlees te eten. Aldus voldoet deze situatie aan de stelregel.

Zo zegt Allaah:

⁶⁷ Zie; *Haqieqat ad-daroerah as-shar’ieyyah*, Hoofdstuk 4 (het boekje heeft geen paginanummers).

“Verboden voor jullie (om te eten) zijn de dode dieren⁶⁸, het bloed, het varkensvlees en hetgeen waarover wat anders dan de Naam van Allaah is uitgesproken (tijdens het slachten). Maar wie door noodzaak gedwongen wordt zonder dat hij het wenst, en niet overdrijft, op hem rust er geen zonde.”⁶⁹

Dit is aldus het correcte begrip van de stelregel. Aldus is vastgesteld dat het begaan van een **Haraam**-zaak onder het voorwendsel dat het noodzakelijk is om een kwaad te beëindigen, niet van toepassing is als er geen zekerheid is dat het kwaad daadwerkelijk beëindigd zal worden. Laat staan wanneer we het niet hebben over “slechts” een **Haraam**-zaak, maar over **Shirk** en **Koefr**! Hierop kan de stelregel al zeker niet van toepassing zijn!

Het wegblijven van **Shirk** en **Koefr** is immers de essentie van de islam en de reden waarom Allaah de mens heeft geschapen, zoals Hij zegt:

“En Ik heb de djinn en de mens slechts geschapen om Mij (alleen) te aanbidden.”⁷⁰

En deze essentie hebben we reeds besproken in hoofdstuk 2.

Hoe zouden we aldus concessies kunnen maken in deze essentie van ons geloof?! In de tijd van de profeet ﷺ boden de **Moeshrikien**⁷¹ van Mekka aan om het ene jaar Allaah alleen te aanbidden, als in ruil daarvoor de profeet ﷺ het andere jaar hun afgoden zou aanbidden. Dit was ten tijde dat de moslims nog in Mekka leefden onder de ongelovigen van Qoeraish en door hen vervolgd en onderdrukt werden vanwege hun vastberadenheid in de islam.⁷²

Als we de logica zouden toepassen die vandaag de dag wordt gebruikt om te participeren aan de democratie, zou het toegestaan zijn om akkoord te gaan met dit aanbod van de **Moeshrikien** van Qoeraish. Het is immers het begaan van **Koefr** vanwege een voordeel en noodzaak!

De profeet ﷺ antwoordde hen echter met de openbaring die hij kreeg naar aanleiding van dit aanbod, namelijk de bekende Soerah:

⁶⁸ Dode dieren wilt zeggen, de dieren die niet zijn geslacht maar dood worden aangetroffen.

⁶⁹ Zie; Soerat al-Baqarah, vers 173.

⁷⁰ Zie; Soerat ad-Dhaariyaat, vers 56.

⁷¹ **Moeshrikien**; Degenen die zich schuldig maken aan **Shirk**, zie voetnoot 34.

⁷² Voor meer context omtrent deze gebeurtenis verwijzen wij door naar Tafsier at-Tabarie (7/576), Uitgeverij Moeaassasat ar-risaalah te Dimashq. Of Tafsier ibn Kathier (8/314), Uitgeverij Maktabat as-Safaa te Caïro.

“Zeg (oh Moehammad): oh jullie ongelovigen! Ik aanbid niet wat jullie aanbidden. En jullie aanbidden niet wat ik aanbid. En ik aanbid (ook later in de toekomst) niet wat jullie aanbidden. En jullie aanbidden (ook later in de toekomst) niet wat ik aanbid. Voor jullie jullie religie, en voor mij mijn religie.”⁷³

De bekende imaat Ibn Kathier zei hierover in zijn **Tafsier**: “Deze Soerah is een Soerah van distantie van hetgeen de **Moeshrikien** verrichten, en het benadrukt het belang om hier stellig in te zijn. En de Woorden: **“Zeg: oh jullie ongelovigen”** doelt op alle ongelovigen op aarde, maar degene tot wie het (oorspronkelijk) gericht werd waren de **Koeffaar** van Qoeraish.”⁷⁴

En de grote imaat Ibn Taymieyyah zegt in zijn **Tafsier** van deze Soerah: “Het is gezegd door 'Ikrimah: “Allaah heeft de profeet middels deze Soerah gedistantieerd van de aanbidders van alle afgoden en de religie van alle **Koeffaar**.” En Qataadah zei: “Allaah beval Zijn Profeet om zich te distantiëren van de **Moeshrikien**, en dus distantieerde hij zich van hen.”⁷⁵

Vervolgens bleef de profeet ﷺ samen met zijn metgezellen geduldig **da'wah**⁷⁶ verrichten totdat jaren later Allaah hun de overwinning schonk. Dit is aldus de profetische methodiek om te werken aan verbetering van onze toestand! En niet middels het begaan van **Koeft** en **Shirk** vanuit de bewering dat het een noodzaak betreft. En het verbod hierop is iets wat duidelijk te halen is uit de Woorden van Allaah. Zo zegt Allaah:

“En de Fitnah is heviger dan het doden.”⁷⁷

Ibn Kathier zei in uitleg van dit vers: “Het is gezegd door Aboel-'Aaliyyah, Moedjaahid, Sa'ied ibn Djoebair, 'Ikrimah, al-Hasan, Qataadah, ad-Dahhaak, en ar-Rabie' ibn Anas, dat dit wilt zeggen: **Shirk** is heviger dan het doden.”⁷⁸

En de Shaykh ibn Sahmaan zei erover: “Fitnah in dit vers betekent **Koeft**. Als dus (de bewoners van) het platteland en het stedelijke (gebied) oorlog zouden voeren tegen elkaar tot het punt dat ze allen zouden sterven, dan zou dit alsnog beter zijn dan dat er een **Taaghoet** wordt aangesteld over het land die zal heersen met wat tegenstrijdig is aan de islamitische wetgeving!”⁷⁹

⁷³ **Zie**; Soerat al-Kaafiroen, vers 1-6.

⁷⁴ **Zie**; Tafsier ibn Kathier (8/314). Uitgeverij Maktabat as-Safaa te Caïro.

⁷⁵ **Zie**; Madjmoe' al-fataawah (16/541). Uitgegeven door het ministerie van islamitische zaken te Madienah.

⁷⁶ **Da'wah**; het uitnodigen tot de islam.

⁷⁷ **Zie**; Soerat al-Baqarah, vers 191

⁷⁸ **Zie**; Tafsier ibn Kathier (1/267). Uitgeverij Maktabat as-Safaa te Caïro.

⁷⁹ **Zie**; Ad-Doerar as-Sanieyyah (10/511).

En het verbod om **Shirk** te begaan vanuit het argument dat het noodzakelijk is, wordt ook vermeld door de grote imaan Ibn Taymieyyah, die zei: “Van onder de verboden zaken zijn er zaken waarover vaststaat dat de islamitische regelgeving het nooit toestaat om het te begaan, niet vanwege noodzaak of welke reden dan ook, zoals **Shirk**, verdorvenheden, het spreken over Allaah zonder kennis en duidelijk onrecht.”⁸⁰

Allaah maakt bovendien duidelijk in de Qor’aan dat er slechts één excuus kan zijn om **Koeft** te begaan. Hij zegt:

“Degene die ongelovig is in Allaah na (eerder) gelovig te zijn geweest (op hem rust de Woede van Allaah), behalve degene die (tot ongelooft) gedwongen is terwijl zijn hart onderdanig is aan het geloof.”⁸¹

Aldus is vastgesteld dat dwang –wat in het Arabisch **Ikraah** wordt genoemd– het enige excuus is om **Koeft** of **Shirk** te begaan.

Iemand zou nu kunnen stellen dat wij ons in Nederland bevinden in een situatie waarin we ons gedwongen voelen om te stemmen. Aldus keren we terug tot de geleerden die uitleggen wat **Ikraah** precies inhoudt.

De grote imaan al-Boekhaarie⁸² zei: “De **Moekrah**⁸³ is niemand anders dan de machteloze die niet in staat is te weigeren wat hem wordt opgedragen om te doen.”⁸⁴

En de Imaan ‘Alaa ad-Dien al-Khaazin zei: “De geleerden hebben gezegd dat de **Ikraah** die het toestaat dat men **Koeft** uitspreekt, moet bestaan uit een kwelling die hij niet aankan, zoals dreiging met de dood, hevige fysieke marteling en immense pijniging zoals middels verbranding met vuur of dergelijke.”⁸⁵

En de bekende imaan ibn Hadjr⁸⁶ gaf een opsomming van voorwaarden die er zijn alvorens we kunnen spreken van **Ikraah**: “Er zijn vier voorwaarden voor (de geldigheid van het excuus van) **Ikhraah**: 1: Degene die dwingt moet ook

⁸⁰ **Zie**; Madjmoe’ al-fataawah (14/470). Uitgegeven en gedrukt door het ministerie van islamitische zaken te Madienah, 2004.

⁸¹ **Zie**; Soerat an-Nahl, vers 106.

⁸² Zijn volledige naam is Aboe ‘Abdoellaah Moehammad Ibn Ismaa’iel Ibn al-Moeghierah al-Boekhaari, geboren in het jaar 194 volgens de islamitische jaartelling. Hij is de schrijver van de zeer bekende **Hadieth**-verzameling **Sahieh al-Boekhaarie**, dat door de geleerden het meest betrouwbare werk na de Qor’aan wordt genoemd!

⁸³ **Moekrah**; Zo wordt de persoon genoemd die **Ikraah** ondervindt, oftewel gedwongen wordt.

⁸⁴ **Zie**; **Sahieh al-Boekhaarie** (8/379). Uitgeverij Daar al-koetoeb al-‘ilmieyyah te Beiroet.

⁸⁵ **Zie**; Tafsier al-Khaazin (3/100). Uitgeverij Al-Koetoeb al-‘ilmieyyah te Beiroet.

⁸⁶ Zijn volledige naam is Ibn Hadjr Ahmad ibn ‘Ali Ibn Moehammad al-‘Asqalaanie, geboren in het jaar 773 volgens de islamitische jaartelling. Hij is de schrijver van de zeer bekende **Sharh** [uitleg] van **Sahieh al-Boekhaarie**, genaamd **Fath al-Baarie**.

daadwerkelijk in staat zijn om zijn bedreiging om te zetten in daden, en degene die gedwongen wordt moet geen mogelijkheid hebben om zichzelf te verdedigen hiertegen, zelfs niet door te vluchten. **2:** Het moet zeer aannemelijk zijn voor de persoon die gedwongen wordt dat wanneer hij zou weigeren, de persoon die hem dwingt ook daadwerkelijk uitvoer zal brengen aan zijn bedreiging. **3:** De bedreiging moet direct uitvoerbaar zijn. En als de bedreiger iets zou zeggen in de trant van “als je dit niet doet zal ik je later slaan!” dan geldt dit niet als dwang. De uitzondering hierop is wanneer de bedreiger specifiek een moment kiest in de zeer nabije toekomst of wanneer het algemeen bekend is dat de bedreiger zijn woorden waarmaakt. **4:** De persoon die gedwongen wordt mag niet uiten dat hij het vrijwillig doet.”⁸⁷

Concluderend kunnen we dus stellen dat het excuus van noodzakelijkheid niet toegepast kan worden op participatie in de democratie. Dit hoofdzakelijk vanwege twee redenen, namelijk:

1. De stelregel heeft zijn voorwaarden. Één hiervan is het hebben van de zekerheid of danwel het hoogstwaarschijnlijke vermoeden dat een kwaad beëindigd kan worden door een verboden daad te verrichten. Met stemmen heb je die zekerheid totaal niet.
2. Noodzaak kan überhaupt geen excuus zijn voor het begaan van **Shirk** en **Koefr** aangezien alleen **Ikraah** dat kan zijn.

Ook hebben we vastgesteld dat er geen sprake is van **Ikraah** in onze situatie.

⁸⁷ **Zie;** Fath al-Baarie (12/385-386). Uitgeverij Daar al-koetoeb al-’ilmieyyah te Beiroet.

Argument: “**De profeet Yoesoef zat ook in een ongelovige regering!**”

Vanwege het feit dat er al een goed stuk is geschreven ter weerlegging van dit argument, zullen wij niet zelf ingaan hierop. Daarvoor in de plaats zullen we het stuk plaatsen dat geschreven is door onze broeder en prediker Abdul-Jabbar van de Ven⁸⁸. Daar waar het nuttig wordt geacht zullen we in de voetnoten onze toevoeging geven. Dit zullen wij dan aanduiden als “**Toevoeging door Ahl as-Soennah Publicaties:**”.

Sinds de Moslims hun politieke macht hebben verloren in zowat elk land op aarde, zijn velen van ons op zoek gegaan naar een manier om deze macht te herstellen en onze invloed te laten gelden. Sommigen van ons menen dat de manier in deze tijd om invloed te krijgen, de manier is van de politiek. Moeten moslims een politieke partij oprichten en meedoen aan de verkiezingen? Wanneer ik broeders en zusters er op wijs dat dit soort manieren on-Islamitisch zijn, en niet de manieren voor een moslim zijn om onze doelen te bereiken, hoor ik vaak het antwoord dat bij velen van hen er is ingestampt: “Maar de profeet Yoesoef (vrede zij met hem) was toch ook in dienst van de ongelovige koning van Egypte?”

Ik hoop in dit korte stukje in shaa Allaah duidelijk aan te tonen dat dit veelgehoorde antwoord gebaseerd is op een fout begrip en een foute vergelijking en interpretatie (**Ta'wiel**⁸⁹).

1. Het eerste antwoord hierop is, dat een **Ta'wiel** niet correct kan zijn wanneer die ingaat tegen duidelijke voorschriften uit de Qor'aan of de Soennah. Zo is het een vaak terugkerend, duidelijk voorschrift in de Qor'aan dat het **Haraam** is voor een moslim om te regeren met andere wetten dan die van Allaah, of om hieraan mee te werken. Dit is iets waarover geen twee geleerden van de islam met elkaar van mening verschillen. Hoe kan men dan vervolgens **Ta'wiel** maken dat een moslim deel zou mogen nemen aan een parlement van de **Koeffaar**, die regeren met andere wetten dan die van Allaah?! Deze **Ta'wiel** is dus **Baatil**⁹⁰.

⁸⁸ Omwille van het goed aansluiten bij de rest van dit werk hebben wij op kleine schaal wat aanpassingen gedaan in de tekst in onder andere de schrijfstijl van bepaalde woorden. Inhoudelijk is de tekst echter uiteraard ongewijzigd gebleven.

⁸⁹ **Ta'wiel**; Dit is het Arabische woord dat door Abdul-Jabbar is omschreven als “een fout begrip en een foute vergelijking en interpretatie”

⁹⁰ **Baatil**; vals en incorrect.

Yoesoef (vrede zij met hem) regeerde dan ook met de sharie'ah van zijn tijd: de sharie'ah van Ibraahiem (vrede zij met hem). Dit wordt ondermeer duidelijk uit de Woorden van Allaah:

“...Het pastte hem niet om zijn broer te bestraffen volgens de wet van de koning, behalve als Allah dat wilde...”⁹¹

Het pastte een Profeet van Allaah niet om te oordelen volgens andere wetten dan die van Allaah, en Allaah beschermde hem hier dan ook tegen.

2. Ten tweede dienen we de broeders en zusters te vragen die met dit voorbeeld van Yoesoef komen (vrede zij met hem): “Hebben jullie de Woorden van Allah niet gelezen:

“En zo gaven Wij Yoesoef een machtige positie in het land, hij vestigde zich daarin zoals hij wilde.”⁹²

De geleerden van **Tafsier** (zoals Ibn Djarier at-Tabarie) zagen in deze Woorden het bewijs dat de koning van Egypte een volledige vrijbrief had gegeven aan Yoesoef (vrede zij met hem), om te regeren zoals hij zelf wou. Al was de koning van Egypte het officiële staatshoofd; Yoesoef had de politieke macht om te regeren met de wetten die hij wou.⁹³ Dit wordt ook duidelijk uit de woorden van vertrouwen die de koning van Egypte sprak tegen Yoesoef (vrede zij met hem):

“Voorwaar, vandaag ben jij aan onze zijde een geëerde en betrouwbare.”⁹⁴

Vertel mij: is deze positie te vergelijken met die 1 of 2 of 3 moslims die plaats zouden nemen in het parlement van de **Koeffaar**?! Hebben deze individuen de machtige positie in het land zoals Yoesoef die had (vrede zij met hem)? Hebben zij een vrijbrief van de koning(in) om te heersen zoals zij wensen? Zelfs al zou een moslimpartij in een (Westers) land 20 of 30 zetels halen, dan nog zouden zij niet de macht hebben om te regeren zoals zij wensen. Dit is dus geenszins te vergelijken met de politieke situatie van Yoesoef (vrede zij met hem)!

⁹¹ **Zie;** Soerat Yoesoef, vers 76.

⁹² **Zie;** Soerat Yoesoef, vers 56.

⁹³ **Toevoeging door Ahl as-Soennah Publicaties:** Imaam at-Tabarie zegt in zijn **Tafsier**: “(Het is overgeleverd dat) as-Soeddie zei: “De koning stelde hem aan over Egypte, en hij was degene met de autoriteit over (het land)”.” {Zie Tafsier at-Tabarie, 13/221. Uitgeverij Daar Hidjr te Caïro, 2001.}

⁹⁴ **Zie;** Soerat Yoesoef, vers 54.

3. Yoesoef (vrede zij met hem) nam volledig en openlijk afstand van de **koefr** en dwaling die hij om zich heen zag in het land. Zo lezen we ondermeer in de Qor'aan dat hij zei:

“Wat jullie naast Hem aanbidden zijn slechts namen die jullie en jullie vaders hebben gegeven. Allaah heeft hiervoor geen bewijs neergezonden. De Hoekm [rechtspraak] is slechts aan Allaah. Hij beveelt dat jullie niets aanbidden behalve Hem: dat is de ware godsdienst, maar de meeste mensen weten het niet.”⁹⁵

Vertel mij: Is dit de opstelling van die moslims die plaats zouden nemen in het parlement van de **Koeffaar**? Nee. Eenieder van hen moet zweren trouw te zijn aan de **Taaghoet** en diens valse wetten, die vaak ingaan tegen de wetten van Allaah de Verhevene. Als zij hier openlijk afstand van zouden nemen, zouden zij verwijderd worden uit het parlement.

4. Een vierde argument dat we tegen het argument van deze mensen kunnen plaatsen, is de opmerking van de grote tafsiergeleerde van de **Salaf**⁹⁶, Moedjaahid, dat de koning van Egypte helemaal geen ongelovige was, maar dat die moslim was geworden na de **da'wah** van Yoesoef (vrede zij met hem). Deze mening van Moedjaahid is ondermeer overgeleverd door Ibn Djarier At-Tabarie in zijn **Tafsier**.⁹⁷

Dit zijn slechts vier argumenten tegen deze valse **Ta'wiel** dat een moslim plaats zou mogen nemen in een parlement van de **Koeffaar**, omdat Yoesoef (vrede zij met hem) dat ook zou hebben gedaan. Ver verwijderd was deze nobele profeet van deze daden.

⁹⁵ **Zie**; Soerat Yoesoef, vers 40.

⁹⁶ **Salaf**; Dit kan vertaald worden als “voorouders”, “voorgangers” en “zij die ons zijn voorgedaan. In islamitische context wordt hiermee veelal bedoeld op de **Salaf as-Saaliḥ**: Dit kan vertaald worden als “de vrome voorgangers”. Dit is een omvattende betiteling voor de saḥaabah, de generatie na hen, en de daaropvolgende generatie. Oftewel zijn dit de eerste 3 generaties aan moslims.

⁹⁷ **Toevoeging door Ahl as-Soennah Publicaties**: Imaam at-Tabarie zegt in zijn **Tafsier**: “**Moedhaahid zei: “De koning waarmee Yoesoef was, is moslim geworden”** {Zie Tafsier at-Tabarie, 13/222. Uitgeverij Daar Hidjr te Caïro, 2001.}

Wat zeggen geleerden?

Uiteraard is dit onderwerp ook uitgebreid besproken door de hedendaagse geleerden die deze kwestie hebben onderzocht en bestudeerd. Aldus zullen we enkele van hun **Fataawah** en schrijfwerken invoegen in dit werkje.

Waar extra verduidelijking nodig wordt geacht en waar het nuttig wordt geacht zullen we in de voetnoten onze toevoeging geven. Dit zullen wij dan aanduiden als **"Toevoeging door Ahl as-Soennah Publicaties:"**.

Uiteraard zouden meer **Fataawah** van geleerden aangehaald kunnen worden, maar om dit werkje beknopt te houden, hebben we ervoor gekozen om enkel 5 geleerden te citeren. Bovendien zouden meer **Fataawah** meerendeels een herhaling zijn van wat al eerder is gezegd.

De **Fataawah** die we hebben aangehaald zijn van:

- Shaykh 'Abdoel-'Aziez ar-Raadjihie
- Shaykh Aboe Moehammad al-Maqdisie
- Shaykh 'Ali al-Khoedair
- Shaykh Naasir al-Fahd
- Shaykh 'Abdoellaah al-Ghoenaimaan

Op onze website en Facebook-pagina is meer te vinden van deze geleerden, maar om hier alvast een klein beetje een beeld te geven bij deze geleerden:

De shayk 'Abdoellaah al-Ghoenaimaan was hoogleraar (inmiddels met pensioen) in '**Aqiedah** en werd zelfs aangesteld als hoofdvoorzitter van de '**Aqiedah**-afdeling aan de universiteit van Madienah. De shaykh Naasir al-'Aql, die één van zijn studenten is en zelf ook hoogleraar '**Aqiedah** is, zegt over hem: "Ik ken niemand in deze tijd die meer kennis heeft op vlak van '**Aqiedah** dan shaykh 'Abdoellaah (al-Ghoenaimaan)"

En de shaykh Naasir al-Fahd was decaan in de vakken van '**Aqiedah** en "hedendaagse ideologieën" aan de universiteit van Riyaadh. De bekende shaykh Ahmad Moesa Djibriel zegt over hem: "Shaykh Naasir al-Fahd heeft de 9 (bekendste) werken van Hadieth memoriseerd; Sahieh al-Boekhaarie, Sahieh Moeslim, Soenan Aboe Daawoed, at-Tirmidhie, an-Nasaaie, Ibn Maadjah, Ahmad, Moewattaae Maalik, en Soenan ad-Daarimie. Hiernaast heeft hij ook 20 essentiële werken memoriseerd, sommigen betreffende '**Aqiedah**, en sommigen betreffende **Fiqh**. Hij heeft deze memoriseerd EN begrepen!"

De shaykh beantwoordt de vraag hoe we mensen moeten duidelijk maken dat stemmen niet toegestaan is. Hij antwoordde als volgt:

We tonen dit vanuit sharie'ah-oogpunt, en tonen de link met de **Tawhied**. Want mensen weten niet dat deze kwestie gelinkt is aan **Tawhied** en **Shirk**. Dus we dienen ons te focussen op dit punt, want ze noemen ons **Moewahhidien**⁹⁹, en we benadrukken telkens (het belang van) **Tawhied** en **Djihaad**. Aldus dienen we deze kwestie te linken aan de **Tawhied**. Want wij zeggen niet dat dit (d.w.z. het stemmen) behoort tot de gewone zonden, of de grote zonden. Echter behoort dit tot de GROOTSTE der grote zonden. En wat wil dit zeggen; **Shirk** met Allaah!

Dus het is van belang dat we deze link maken wanneer we spreken met mensen en hen deze kwesties uitleggen. Dus allereerst leggen we de link met de **Tawhied**!

Ten tweede dient de persoon te begrijpen in simpele taal, dus we spreken tot hem op simpele wijze. En we vertellen en leggen hem uit dat wanneer hij stemt voor iemand, hij in feite middels zijn daad iemand kiest om hem te vertegenwoordigen! En hoe kan je iemand aanstellen tegen wie je (als het ware) zegt; **“Ga deze daden voor me uitvoeren”**.

Dus dit is vertegenwoordiging. Wanneer je iemand aanstelt en je stemt voor hem, maak je hem je vertegenwoordiger. En daarom wordt hij ook een vertegenwoordiger genoemd; **“vertegenwoordiger van het volk”**, of een **“vertegenwoordiger van de stemregio”** etcetera.

Dus als je hem vertegenwoordiger maakt, draag jij verantwoordelijkheid bij Allaah voor alles wat hij zal doen (in jouw naam)! Als hij de eed zal zweren om de grondwet te respecteren, draag jij verantwoording voor hem want hij is jouw vertegenwoordiger! Als hij wetten zal maken en zonden zal begaan, draag jij verantwoording bij Allaah voor dit alles, of je het nou leuk vindt of niet!

Deze kwestie is geen spelletje, zo van; **“Ik werp even gauw een papiertje in de stembus”**. Je dient de werkelijkheid te kennen van deze handeling, wat wil

⁹⁸ **Bron:** audio-opname. Ten tijde van het publiceren van dit werkje hebben wij deze audio nog niet online geplaatst, maar de bedoeling is dat het ondertiteld op ons Youtube-kanaal geupload wordt.

⁹⁹ **Moewahhidien;** zij die de **Tawhied** praktiseren en verwezenlijken in hun leven.

zeggen dat je realiteitsbesef hebt van het oordeel betreffende deze kwestie. Je moet je de achteloosheid van mensen voorstellen die naar de stembussen gaan met een mentaliteit van **“ik wil stemmen voor iemand van mijn stam”** of **“ik wil stemmen voor een bepaalde partij”**. Maar wanneer je hem heen en weer schudt en zegt; **“Word wakker! Je bent bepaalde handelingen aan het verrichten en dit is niet even gauw een papiertje werpen en klaar! Integendeel geef je iemand middels dat papiertje je instemming waarmee je zegt; “Ga en spreek in mijn naam, doe wat je wil, verricht Shirk en Koefr en respecteer de (ongelovige) grondwet, allieer je met het regime, doe al dat wat je wil en ik sta achter je.”**

Dit is de realiteit van je handelen! En dit is in realiteit **Koefr**! Dit is niet een gewone zonde maar dit is van de grootste der zonden; **Shirk**, want je laat iemand je vertegenwoordigen om (een positie te vervullen om) wetten te vervaardigen naast Allaah. En je laat iemand je vertegenwoordigen om een eed te zweren om **Koefr** (d.w.z. de grondwet etc.) te respecteren.

Dus we proberen de kwestie altijd simpel uit te leggen voor het “gewone volk”. Indien we zouden spreken met mensen met meer kennis van zaken, zouden we hen uitleggen middels het brengen van citaten uit de grondwet en dergelijke. Maar wanneer we spreken met leken (het gewone volk), willen we dit simpel houden, zoals we het ook simpel hielden met de agenten in de gevangenis¹⁰⁰. Dus we leggen op simpele wijze uit aan hem dat een parlement in feite een **Taaghoet** is. En wat is een Taaghoet? Allaah zegt:

“Ze willen dat de Taaghoet over hun geschillen oordeelt, terwijl zij zijn opgedragen om het te verwerpen.”¹⁰¹

Dus alles waarnaar je je wendt voor een oordeel in plaats van Allaah en Zijn Boodschapper, is een **Taaghoet**, zoals is gezegd door de imaam Ibn al-Qayyim¹⁰². Aldus dienen we hem duidelijk te maken dat het parlement een **Taaghoet** is. Als hij het dan met je eens is dat het parlement een **Taaghoet** is, aangezien diens grondwet weergeeft dat de wetgevende macht behoort tot de koning en de leden van het parlement; dus is het parlement een **Taaghoet**, of verscheidene afgoden waar mensen zich naar wenden voor wetgeving. En ook de koning is een **Taaghoet**.

¹⁰⁰ Toevoeging door Ahl as-Soennah Publicaties: De shaykh verwijst hier naar zijn gevangenschap. Zijn opsluiting weerhield de nobele shaykh er niet van om **da’wah** te verrichten bij de gevangenisbewaarders, om hen uit te leggen dat wij zij doen fout is.

¹⁰¹ Zie; Soerat an-Nisaa, vers 60.

¹⁰² Toevoeging door Ahl as-Soennah Publicaties: Imaam ibn al-Qayyim zei: “De **Taaghoet** is alles waarbij de dienaar zijn grenzen overschrijdt; op vlak van aanbidding, of volgzaamheid, of gehoorzaamheid”. {zie; I’laam al-Moewaaqqi’ien, 1/53}

Dus dan moet je vervolgens op simpele wijze vertellen, nadat je hem dus hebt aangetoond dat het parlement een **Taaghoet** is, dat Allaah zegt:

“Aanbid Allaah en houd afstand van de Taaghoet.”¹⁰³

En dan is de zaak klaar en duidelijk; Als het een **Taaghoet** is, is het je geboden om er afstandelijk jegens te zijn!

¹⁰³ **Zie;** Soerat an-Nahl, vers 36.

Aan de shaykh werd gevraagd:

Nobele shaykh; wat is jullie opinie betreffende degenen die beweren dat de democratie niet tegenstrijdig is aan de islam? En sterker nog; ze menen dat de islam een voorstander is van dit concept aangezien de islam de **Shoeraa**¹⁰⁵ kent!

De shaykh antwoordde als volgt:

Dit (concept van); de democratie is niet van de islam. Het behoort tot de hedendaagse zaken, van onder de overtuigingen die aangehangen worden door de ongelovigen. De democratie betekent; de stem van de meerderheid, en het besluit van de meerderheid. De islam echter kent dit niet! De Islam kent de **Shoeraa**, en het kent eveneens de **Ahl al-Hall wal-'Aqd**¹⁰⁶. Een besluit wordt genomen door de **Ahl al-Hall wal-'Aqd**.

De democratie kent stemmers, en hierin geldt de meerderheid: Bij verkiezingen wint de meerderheid. Dit is totaal niet van de islam! Het is een geïnnoveerd concept. Het is een ongelovig concept dat niet erkend wordt door de islam. In de islam daarentegen worden besluiten en keuze's (met betrekking tot de te kiezen leider) gemaakt door de **Ahl al-Hall wal-'Aqd**.

Wanneer (bijvoorbeeld) de **Ahl al-Hall wal-'Aqd** vanuit iedere stam een besluit neemt, dan is dat voldoende, ook al zou daarnaast de meerderheid van de mensen niet de **Bay'ah**¹⁰⁷ geven.

Maar wat deze mensen (d.w.z. democraten) beweren; ze menen dat iedere jongen, en iedere vrouw, en ieder kind¹⁰⁸, en iedere onverstandige stemrecht hebben. Dit is een concept dat absoluut niks met de islam te maken heeft.

¹⁰⁴ **Bron:** Vraag 445 op de **Fatwah**-sectie op de officiële site van de shaykh. De **Fatwah** is vertaald op onze website te vinden.

¹⁰⁵ **Shoera;** Dit is het proces van beraadslagen en overleg dat wordt verricht alvorens een besluit te nemen aangaande een bepaalde zaak. Dit wordt gedaan door de mensen die het recht hebben om hun stem te laten horen, zoals de **Ahl al-Hall wal-'Aqd**, waarover meer in de volgende voetnoot.

¹⁰⁶ **Ahl al-Hall wal-'Aqd;** Dit zijn de mensen van verantwoording, invloed en autoriteit, zoals geleerden, stamoudsten, militaire leiders en dergelijke. Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah sprak als volgt hierover: "(Zij zijn) de invloedrijke mensen die de mensen-massa's kunnen motiveren en dirigeren. Zij kunnen van twee soorten zijn; Degenen met macht en autoriteit, en degenen met kennis. Aldus wordt de **Ahl al-Hall wal-'Aqd** gevormd door geleerden, of politieke en militaire leiders."

¹⁰⁷ **Bay'ah;** De islamitische eed van trouw die wordt gegeven aan de moslimleider van een land of khalifaat.

¹⁰⁸ **Toevoeging door Ahl as-Soennah Publicaties:** Klaarblijkelijk heeft de shaykh geen weet dat kinderen geen stemrecht hebben in een democratie.

In de islam is het besluit (om een leider te kiezen) voor de wijzen; de **Ahl al-Hall wal-'Aqd** van de stammen, en de stamleiders, en de mensen die bekend staan om hun wijsheid en vroomheid. Als dit soort mensen de **Bay'ah** geven aan iemand, dient de rest van het volk hen op te volgen. Het kan dat er van iedere stam twee of drie personen zijn die de **Bay'ah** geven en dat zal voldoen. Maar wat deze democraten betreft; bij hun zijn alle stemmen verplicht. En ze kijken naar de meerderheid daarvan. Ook al zouden deze stemmen komen van krankzinnigen, of kleine kinderen, of vrouwen, of mensen die geen recht van spreke hebben. Aldus; de democratie is een concept van de ongelovigen en heeft niks van doen met de Islam.

Aan de shaykh werd gevraagd:

Degenen die menen dat het toegestaan is om toe te treden tot het parlement, beargumenteren dit door te stellen dat ze dit doen om het ergste van twee kwaden af te weren, namelijk dat de seculieren aan de macht zullen komen en verderfelijke wetten zullen doorvoeren, zoals het legaliseren van alcohol en dergelijke. Wat is u opinie hieromtrent, moge Allaah u belonen?

De shaykh antwoordde als volgt:

Het ergste kwaad is **Shirk** en **Koefr**! Als zij het parlement toetreden en samen met hen (d.w.z de seculieren) wetten zullen vervaardigen, vervallen zij dus in het ergste kwaad!

“Dus wat is er na de Waarheid behalve dwaling? Hoe kunnen jullie je dan nog afkeren (van de aanbidding aan Allaah)!”^{110,111}

Daarnaast; de macht van de seculieren zal niet worden tegengegaan middels (het toetreden tot) het parlement. We hebben ook nooit gezien dat er een islamitische staat is gevestigd middels (dit toetreden tot) het parlement! Wat we juist zien is dat wanneer de “islamisten” in een positie geraken van macht, ze juist verder weg geraken van dit (in eerste instantie) beoogde doel (om de islam te vestigen), zoals we hebben zien gebeuren in Turkije¹¹². Aldus hebben ze hun religie verkocht en nog hebben ze niet het ergste van de 2 kwaden tegengehouden..

¹⁰⁹ **Bron:** *Idjaabat fadielat as-shaykh 'Ali al-Khoedair*, vraag 47. Te downloaden op onze website.

¹¹⁰ **Zie;** Soerat Yoenoes, vers 32.

¹¹¹ **Extra context bij het aangehaalde vers:** Het vervaardigen van wetten en het rechtspreken is een alleenrecht van Allaah en aldus een manier waarop Allaah aanbeden wordt. Zo zegt Allaah ook: **“Voorwaar, al-Hoekm [de rechtspraak] behoort enkel toe aan Allaah, Hij heeft bevolen dat jullie alleen Hem aanbidden.”** {Soerat Yoesoef, vers 40}. Aangezien we weten dat een parlement een plek is waar wetten worden vervaardigd die niet stroken met de Wetgeving van Allaah en waar wordt rechtgesproken volgens mensgemaakte wetgevingen, is de conclusie dat dit lijnrecht ingaat tegen het alleenrecht dat Allaah heeft hierop! Aldus haalt de shaykh in deze **Fatwah** ook dit vers aan waarin Allaah duidelijk zegt: **“Hoe kunnen jullie je dan nog afkeren (van de aanbidding aan Allaah)!”**. De bekende Imaam ibn Kathier zegt in zijn **Tafsier** van dit vers: **“Dit wilt zeggen; Al wat wordt aanbeden naast Hem is dus valsheid. Er is geen god dan Hij Alleen, zonder deelgenoten aan Hem. Hoe kunnen jullie je dan afkeren van de aanbidding van Allaah en dit inruilen voor het aanbidden van wat anders terwijl jullie weten dat Hij de Heer is die alles heeft geschapen en de zeggenschap heeft over alles!”** {Zie; Tafsier ibn Kathier 4/158. Uitgeverij Maktabat as-Safaa te Caïro}

¹¹² De shaykh spreekt hier over de situatie indertijd in Turkije, ongeveer 17 jaar geleden. Vandaag de dag kunnen we beter het voorbeeld nemen van Marokko, waar de “islamisten” van de PJD, de partij van Benkirane, niets hebben gerealiseerd van de loze beloftes nadat ze eenmaal aan de macht zijn gekomen. Een ander goed

Aan de shaykh werd gevraagd:

Nobeles shaykh, het zal u ongetwijfeld niet ontgaan zijn dat vele van de landen worden geplaagd met hetgeen bekend staat als wetgevende parlementaire raden, welke het volledige recht tot wetgeven geeft aan het volk, terwijl dit enkel toebehoort aan Allaah. Aldus wordt de wetgeving in deze raden een bevoegdheid voor de leden van de wetgevende autoriteiten. En al deze leden worden beschouwd als wetgevers. En aan hen is het volledige recht om te wetgeven en om wetsvoorstellen te maken. En deze vorm van wetgeven is zowel op administratief vlak als op religieus vlak. Dus bij iedere religieuze zaak of kwestie waarover Allaah al een oordeel heeft geveld, heeft deze raad het volledige recht om het te volgen of te weigeren, of te verwerpen of te accepteren. Ofwel hebben ze bevoegdheid op deze vorm van wetgeven. En dit is de essentie van de democratie; hetgeen waarop deze raden gebouwd zijn.

Dit is een Grieks begrip welke bestaat uit twee woorden; **“demos”**, en dit betekent **“volk”**, en **“krateo”**, en dit betekent **“heerschappij”**. Dus samengesteld wordt dit **“democratie”**, oftewel **“volksheerschappij”**. En dit is het tegenovergestelde van het begrip **“theocratie”** welke bestaat uit de twee woorden **“theo”**, en dit betekent **“godheid”**, En **“krateo”**, en dit betekent **“heerschappij”**. Dus samengesteld is dit; **“godsheerschappij”**.

Dus uitgaande dat deze raden zijn zoals hierboven is beschreven, bepaald volgens hun grondwetten, en wetgevingen, en gebruiken; dan luidt de vraagstelling als volgt, nobele shaykh:

1. Wat is het oordeel over degene die zichzelf verkiesbaar stelt en een lid wordt in deze raad, en zodoende zichzelf de eigenschap toekent van wetgever en zichzelf in deze positie stelt.
2. Wat is het oordeel over degene van onder het gewone volk die op hem stemt, en hem verkiest en aanstelt voor deze positie van wetgever? (Want) in

voorbeeld is de “islamitische” Ennahda-partij in Tunesië die aanvankelijk aangaf te streven naar invoering van de sharie’ah en de vestiging van een islamitische staat. Toen eenmaal de machtspositie binnen handbereik was maakte de partij duidelijk een zogenoemde gematigde islaam en een “islamitische democratie” na te streven. En zo zijn er uiteraard talrijke voorbeelden te geven.

¹¹³ Ten tijde van het publiceren van dit werkje hebben wij deze audio nog niet online geplaatst, maar de bedoeling is dat het ondertiteld op ons Youtube-kanaal geupload wordt.

feite is hij degene die hem plaatst in zijn positie en hem een eigenschap van wetgeven toekent middels het aanstellen van hem?

3. Hebben goede doeleinden of oprechte intenties een invloed in dergelijke kwesties? Want sommigen van hen beweren dit (stemmen en verkiesbaar stellen) enkel te doen omwille van een bepaald voordeel, opdat de slechte mensen de kansen (tot zege) ontnomen worden?

De shaykh antwoordde als volgt:

Er is geen twijfel dat **lemaan**¹¹⁴ bestaat uit uitspraak, en handelingen, en kennis; (en dit laatste is) de geloofsovertuiging in het hart. En deze drie zaken vormen samen **lemaan**. Dus **lemaan** is een samenstelling van deze drie zaken, en dit is hoe **Ahl as-Soennah**¹¹⁵ **lemaan** heeft gedefinieerd¹¹⁶. Dus wanneer één van deze (drie) ontregeld wordt, geraakt de **lemaan** (ook) ontregeld; mogelijk (compleet) verbrekend, en mogelijk enkel verminderend.

Dus de persoon die de geloofsovertuiging van **lemaan** heeft en dit bevestigd (met zijn uitspraken), maar vervolgens komt met een handeling die tegenstrijdig is aan zijn geloofsovertuiging en de uitspraken die hij maakte; hij heeft dan zijn **lemaan** tenietgedaan. En een geloofsovertuiging, of een oprechte intentie heeft geen enkele zin. Men dient te weten wat hij doet, en dient dit te doen in overeenstemming met hetgeen is bevolen door de Boodschapper van Allaah ﷺ, en hij dient diens pad te bewandelen welke (door Allaah) is opgelegd aan de Schepping.

En het is bekend dat Allaah Eigenschappen heeft die enkel aan Hem toebehoren, en het is niet toegestaan dat de schepping zich hierin gelijkstelt. Zoals bijvoorbeeld de volledige kennis van **al-Ghaib**¹¹⁷; want (kennis van) **al-Ghaib** behoort tot de Eigenschappen van Allaah, zoals Hij ons heeft geïnformeerd dat niemand kennis heeft van **al-Ghaib** behalve Hij. Dus Hij is de kenner van zowel **al-Ghaib** en **as-Shahaadah**¹¹⁸. En degene die wedijvert met Hem en claimt dat de schepping **al-Ghaib** (ook) kent; dit is een tenietdoener voor zijn **lemaan**. Zijn **lemaan** is dan tenietgedaan!

¹¹⁴ **lemaan**; dit wordt vertaald als "geloof".

¹¹⁵ **Ahl as-Soennah**; De volgelingen van de correcte **Soennah** van de profeet ﷺ

¹¹⁶ **Toevoeging door Ahl as-Soennah Publicaties**: Zo zei bijvoorbeeld de imaam al-Awzaa'ie hierover: "**lemaan** is niet correct, behalve gepaard met uitspraken. En **lemaan** en uitspraken zijn niet correct, behalve gepaard met handelingen. En **lemaan**, uitspraken en handelingen zijn niet correct, behalve met de intentie in overeenstemming met de **Soennah**." {Zie al-Ibaanah al-Koebra, 2/807}

¹¹⁷ **Al-Ghaib**; Dit kan worden vertaald als "het ongeziene" of "het ongekende". De kennis hierover is enkel bij Allaah. Hieronder valt bijvoorbeeld het kennen van de toekomst. Iemand die aldus beweert te weten wat er in de toekomst zal gebeuren, zoals een waarzegger, geraakt een **Taaghoet** hierdoor, aangezien de kennis van **al-Ghaib** enkel bij Allaah is.

¹¹⁸ **As-Shahaadah**; in deze context is dit te tegenstelling van **al-Ghaib**, namelijk "het geziene" of "het bekende".

En eveneens is dit het geval bij het wetgeven en **al-Hoekm**¹¹⁹. Dit behoort voorzeker enkel aan Allaah toe. En deze **Hoekm** houdt in dat ermee geregeerd wordt onder zijn Schepping. En zodoende zijn de geleerden overeengekomen dat de wetgeving hetgeen is wat Allaah heeft wetgegeven, welke tot ons is gekomen middels Zijn Boodschapper ﷺ. En het is niet toegestaan om (Allaah) te aanbidden met een aanbidding welke niet is gekomen van de Boodschapper van Allaah ﷺ. En deze wetgeving is de algemene **Hoekm** (d.w.z. regering) voor de dienaren, en het houden hieraan is een aanbidding tot Allaah en een manier om dichter tot Hem te geraken.

En eveneens is het verplicht dat **at-Tahaakoem**¹²⁰ is bij Allaah, oftewel bij het Boek van Allaah of de Soennah van Zijn Boodschapper ﷺ. Dus degene die voor **at-Tahaakoem** gaat naar iets anders dan het Boek van Allaah, of de Soennah van Zijn Boodschapper ﷺ, heeft aldus **at-Tahaakoem** verricht bij iets anders dan de Wetgeving (van Allaah). En dit is dan de **Hoekm** van de **Taaghoet**. En het is welbekend, middels talrijke bewijzen, dat het voor de **Moe'min**¹²¹ en zijn **lemaan** verplicht is om ongelovig te zijn in de **Taaghoet**.

“Wie de Taaghoet verwerpt en in Allaah gelooft, heeft voorzeker het meest stevige houvast gegrepen dat niet te breken is.”¹²²

En de **Taaghoet** is al dat wat tegenstrijdig is aan de Wetgeving van Allaah of wat afleidt van de Wetgeving van Allaah, ongeacht of dit een ideologie is, of een persoon die oproept tot aanbidding van zichzelf of aanbidding van anderen, of (die oproept) tot het verwerpen en afwijzen van het Boek van Allaah en in plaats hiervan mens-gemaakte wetten aanneemt. Sterker nog; dit behoort dan tot de kopstukken der **Tawaaghiet**¹²³. Want de **Tawaaghiet** zijn talrijk. En Imaam Ibn al-Qayyim heeft gezegd over de **Taaghoet**: “**De Taaghoet is alles waarbij de dienaar zijn grenzen overschrijdt; op vlak van aanbidding, of volgzzaamheid, of gehoorzaamheid.**”¹²⁴.

Dus hij plaatste de **Tawaaghiet** onder deze drie vormen; (**Tawaaghiet**) die aanbeden worden, die gevolgd worden, en die gehoorzaamd worden. En "gehoorzaamheid" houdt in dat (men iets volgt terwijl) het in tegenstrijd is met de Wetgeving van Allaah. En wat betreft zijn woorden “**alles waarbij de dienaar zijn grenzen overschrijdt**”: Het is bekend dat de gehele schepping

¹¹⁹ **Al-Hoekm**; de Rechtspraak waarmee Allaah oordeelt.

¹²⁰ **At-Tahaakoem**; het zoeken van een oordeel.

¹²¹ **Moe'min**; zo wordt degene genoemd die **lemaan** verwezenlijkt in zijn leven, net zoals de **Moewahhid** degene is die **Tawhied** verwezenlijkt in zijn leven.

¹²² **Zie**; Soerat al-Baqarah, vers 256.

¹²³ **Tawaaghiet**; de meervoudsvorm van **Taaghoet**.

¹²⁴ **Zie**; l'laam al-moewaqqi'ien (1/53).

dienaren zijn van Allaah en hun richtlijn is dat ze aanbidders zijn van Allaah. En de aanbidder dient te voldoen aan de geboden van zijn Heer, en dient volgzzaam te zijn aan Zijn Woorden en Wetgevingen. En hij kan niet concurreren of wedijveren met de Heer in de wetgeving of in **al-Hoekm** onder de schepping. Dus indien hij (wel) zit in een dergelijke positie; dan is hij wedijverend met Allaah, gelijkaardig aan de positie van **Fir'awn**¹²⁵ en soortgelijken van onder de grote **Tawaaghiet**; zij die oproepen tot aanbidding van zichzelf, of aanbidding van anderen dan Allaah. En deze kwestie is zeer helder vanuit het Boek van Allaah, en vanuit de biografie van Zijn Boodschapper ﷺ. En de uitleg van de geleerden hierover is zeer veel in aantal, omdat de mens behoeftig is aan verduidelijking en kennis hierin.

Zodoende is degene die iemand van onder de schepping aanstelt en verkiest en (dus in feite) zegt; **“deze persoon is een vertegenwoordiger namens mij”** of **“ik kies deze persoon uit om een wetgever te zijn om wetten te vervaardigen waarnaar at-Tahaakoem zal worden gedaan, en waarnaar wordt verwezen bij conflicten tussen de mensen”** en dergelijke; hij begaat dan iets wat zijn **lemaan** tenietdoet.

Het is aan hem om dit terug te nemen, en om berouw te tonen hiervoor, opdat hij niet zal voortduren in deze **Shirk**; en dit is de grootste der zonden! We vragen Allaah om ons en onze moslimbroeders (en zusters) te behoeden voor het vervallen in **Shirk**. En Allaah weet beter, en moge de Vrede en Zegeningen zijn met onze Profeet Moehammad ﷺ.

¹²⁵ **Fir'awn**; farao.

Aan de shaykh werd gevraagd:

Het voorleggen dat de **sharie'ah**, of het regeren met de **sharie'ah** verwezenlijkt wordt middels een (democratische) stemming, wordt dit beschouwd als een tenietdoener van de islam die iemand buiten de oevers van de islam doet treden? En wat als zo iemand zou beweren dat hij zeker weet, of vrijwel zeker weet, dat de meerderheid zou stemmen in het voordeel hiervan?

De shaykh antwoordde als volgt:

Ja (dit is een tenietdoener), en dit is de heerschappij van het volk wat "democratie" wordt genoemd! We distantiëren ons omwille van Allaah hiervan, en van elke **Taaghoet**. En zelfs al zou men zeggen dat alle mensen, en niet alleen een meerderheid, zou stemmen ervoor (d.w.z. voor de invoering van de **sharie'ah**), dan zou het alsnog niet correct zijn. Dit is (dan) niet de Heerschappij van Allaah, maar de heerschappij van het volk. Want er zal niet mee geheerst worden omdat Allaah dit heeft bevolen en voorgeschreven, maar er zal mee geheerst worden omdat het volk dit wou! En indien het volk wat anders had gewild, hadden ze daar gehoor aan gegeven!

De dwalingen van diegenen die zich toeschrijven aan het werken omwille van de islam (door de politiek als middel te gebruiken hiervoor) zijn er veel. En je hoeft enkel de overleveringen over de **Khawaaridj** te overpeinzen, en hoe er over hen werd geoordeeld dat ze uit de islam vliegen, en hoe er is bevolen om hen te doden¹²⁷, en hoe zij ernstig bekritiseerd zijn, en dit desondanks hun geweldige aanbiddingen en de enorme waarde die zij hechtten aan de islam en de **sharie'ah** en hun goede bedoelingen. Wat is aldus de reden hiervoor? Dit is omdat ze een methodiek onttrokken uit hun eigen logica, en niet (vasthielden aan) de methodiek van de profeet ﷺ en zijn metgezellen. Wat dan te zeggen over diegenen (d.w.z. diegenen die oproepen om de **sharie'ah** op democratische wijze in te voeren) die niet

¹²⁶ **Bron**; al-fataawah al-haairiyyah, vraag 17. Te downloaden op onze website.

¹²⁷ De shaykh doelt op de **Hadieth** waarin de profeet ﷺ informeerde over de **Khawaaridj** en zei: "Ze zullen de religie uitvliegen zoals een pijl uit een boog vliegt, en zij zullen niet terugkeren zoals de pijl ook niet terugkeert naar de boog. Zij zijn het slechtste van de schepping. Gezegend zijn zij die hen bestrijden en gedood worden door hen." {Zie; Soenan aboe Daawoed, 4765}. Extra opmerking: de meerderheid van de geleerden zijn van mening dat dit niet inhoudt dat de **Khawaaridj** buiten de oevers van de islam zijn getreden en ongelovigen zijn.

zulke geweldige aanbiddingen hebben, en niet zo een enorme waarde hechten aan de **sharie'ah** zoals de **Khawaaridj** dit hadden, en in **Koefr** zijn vervallen op bijna elke mogelijke manier!? Zal hun goede bedoeling hen dan wel baten? En het spreken over dit onderwerp kan heel lang gemaakt worden, en bij Allaah vragen we om Hulp.

Aan de shaykh werd ook gevraagd¹²⁸:

Er zijn bepaalde mensen die menen dat het toetreden tot een parlement op zich geen **Koefr** is omdat iemand kan toetreden zonder deel te nemen aan enige handelingen van **Koefr**!

De shaykh antwoordde als volgt:

Dit is onmogelijk, want het parlement is een bestuursorgaan welke wetgevingen vervaardigd. Degene die zich hierin mengt wordt dus feitelijk een wetgever (en is dus) in tegenstrijd met Allaah. En dit naast het feit dat hij een eed zweert om de grondwet te zullen respecteren. Dus hoe zou hij kunnen toetreden zonder deel te nemen aan enige handelingen van **Koefr**?!

¹²⁸ **Bron;** al-fataawah al-haäirieyyah, vraag 30. Te downloaden op onze website.

Nawoord

Tot slot danken we Allaah de Verhevene dat Hij ons in staat stelt ons in te zetten omwille van Hem. Al het goede in dit werkje komt van Hem, en al het slechte erin is van onszelf en de shaitaan. We vragen Allaah om het van ons te accepteren en om het van nut te laten zijn voor de lezers.

Ook vragen we Allaah om de moslims te beschermen tegen **Koefr** en **Shirk**, en om ons leiding te schenken naar het goede, en om ons weg te houden van het slechte.

We vragen de lezers om ons niet te vergeten in jullie oprechte smeebeden. Vraag Allaah om ons leiding te schenken naar het juiste, en om ons in staat te stellen de **da'wah** te (blijven) verrichten.

En moge de Vrede en Zegeningen van Allaah zijn met onze profeet Moehammad ﷺ, en met zijn huishouden en metgezellen.

Jullie broeders,
Ahl as-Soennah Publicaties

